Nr. 12. Sobota, 16 Stycznia 1886. **Rok 76.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13 stycznia b. r. radcę sekcyjnego, dr. Jana von Spaun, zamianować najmiłościwiej radcą ministeryalnym w Ministerstwie wyznań i oświecenia, a sekretarzowi ministeryalnemu w temże Ministerstwie, dr. Augustowi von Honstetter-Möwenstein, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy sekcyjnego z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13 stycznia b. r. radcy Namiestnictwa i administracyjnemu referentowi przy krajowej Radzie szkolnej dla Galicyi, dr. Edwardowi Rittnerowi, z powodu powołania go do pełnienia służby w Ministerstwie wyznań i oświecenia, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy ministeryalnego z uwolnieniem od taksy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 stycznia.

Krok zbiorowy, przedsięwzięty przez Mocarstwa ostatniemi dniami w Belgradzie, Sofii i Atenach, jest ponowną a wielce wymowną manifestacyą owych na wskroś pokojowych intencyj, jakiemi ożywioną jest ich polityka. Mocarstwa, poczuwając się do obowiązku stania na straży pokoju, nie mogły patrzeć obojętnie na przedłużenie stanu, który utrzymując w gorączkowym nastroju cały półwysep Bałkański, mógłby przy pierwszej lepszej sposobności wywołać bardzo groźną sytuacyę. Chociaż już mija trzeci tydzień od powrotu komisyi wojskowej, która doprowadziła pomyślnie do skutku zawieszenie broni pomiędzy Serbią i Bułgaryą, państwa te do dziś dnia stoją w szyku bojowym, i nietylko nie rozpuściły wojsk swoich, lecz dopełniają z pospiechem uzbrojeń, organizują się militarnie tak, jak gdyby nie przypuszczały nawet, aby po upływie terminu zawieszenia broni miało przyjść do zawarcia trwałego pokoju. Taki stan rzeczy nie mógł być obojętnym dla Mocarstw europejskich, które wychodząc zresztą z zasady, że nie ma żadnego słusznego powodu, któryby usprawiedliwiał zbrojne pogotowie tak Serbii jak Bułgaryi, z pospiechem podjęły wniosek Rossyi, i zażądały demobilizacyi. Pokojowa akcya Mocarstw nie ograniczyła się jednak tylko na Belgradzie i Sofii. Równocześnie udzielono także gabinetowi heleńskiemu życzliwej rady, będącej wynikiem gorącej troskliwości o pokój międzynarodowy. Wprawdzie roszczenia i zbrojenia się Grecyi nie budziły nigdy u Mocarstw takiego zaniepokojenia, do jakiego dawały powód dotychczasowe militarne objawy w Bułgaryi, Wschodniej Rumelii i Serbii, gdyż grecko-turecki zatarg zamyka się w granicach zupełnie izolowanych interesów, i tylko pośrednią ma styczność z wypadkami w innych częściach Bałkanów; jeżeli zaś pomimo to gabinety europejskie uważały za stosowne wysłać głos upomnienia do Aten, stało się to niezawodnie w intencyi pouczenia Grecyi o istotnych zamiarach Europy i rozprószenia iluzyj, jakoby w razie samowolnego naruszenia pokoju mogła liczyć na poparcie ze strony któregokolwiek z państw.

Chociaż ostatni krok zbiorowy nie przyniósł jeszcze praktycznego rezultatu, a nawet pojawiają się symptomaty budzące na pozór wątpliwość, czy w ogóle będzie mógł być osiągniętym taki rezultat, to przecież najnowsza akcya jest doniosłym dla Europy objawem, świadczy bowiem, że tam gdzie chodzi o utrzymanie pokoju i odwrócenie zagrażających mu niebezpieczeństw, Mocarstwa gotowe są w każdej chwili do solidarnego działania. Żadne z państw wielkich nie wahało się tym razem przychylić się bezzwłocznie do wniosku gabinetu petersburskiego i zamanifestować w ten sposób ponownie swoich uczuć pokojowych, a to właśnie zdaje się być najpewniejszą dla ludów rękojmią, że w dalszym rozwoju wypadków na Wschodzie pokój Europy nie zostanie zagrożony. Wobec tak jasno i dobitnie objawionej solidarności Mocarstw trudno przypuścić, aby najnowsza ich akcya nie odniosła rezultatu tam, dokąd została skierowaną. W tym duchu odzywają się też wszystkie dzienniki, a chociaż przewidują, że sprawa ustalenia pokoju przejdzie jeszcze nie jedną mniej lub więcej trudną fazę, nie wątpią, iż ostatecznie wola wielkich mocarstw odniesie zwycięstwo i zniewoli państwa bałkańskie do zupełnego rozbrojenia

Sejm krajowy.

(XXII posiedzenie z d. 15 stycznia).

(L) Nowe petycye, których spis odczytał sekretarz, poseł Adam Jędrzejowicz, przekazano właściwym komisyom, a to:

Komisyi budżetowej: J. Kowalskiego, nauczyciela o zwrot kosztów podróży i odszkodowanie, z tytułu częstego przenoszenia go z miejsca na miejsce; Stan. Szyszkowicza, byłego dyetaryusza, o zapomogę albo o stały dar z łaski; J. Czupryka i Fr. Katona, nauczycieli, o zapomogę; gminy Kamienopol, o zapomogę i pożyczkę na budowę szkoły.

Komisyi prawniczej: Mieszkańców Starej Skały, o wydzielenie ich ze związku gminnego m. Skały i utworzenie samoistnej gminy.

Komisyi szkolnej: R. Romanyka, o wliczenie mu 4 lat służby do emerytury; Z. Łychowskiej, wdowy po nauczycielu, o podwyższenie dotychczas pobieranej emerytury; rady szkolnej w Zabajkach, o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi; gminy Marcinkowice, o ustanowienie szkoły i obsadzenie posady nauczyciela w tej szkole.

Wydziałowi krajowemu: Gminy m. Kołomyi, o pobór 100 prct. dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa, na lat 3.

Komisyi kultury krajowej: Komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego w sprawie regulacyi rzeki Prutu z dopływami, wschodnich dopływów Dniestru i rzeki Sierki; zwierzchności gminy Podolec, w sprawie przyspieszenia regulacyi górnego Dniestru.

Komisyi petycyjnej: Fr. barona Battaglii, emeryt. kontrolora podatkowego, o udzielenie mu posady konduktora drogowego i o zapomogę; Abr Rosenblutha, b. przełożonego gminy izrael. w Pruchniku, ze skargą na J. Ehrenheima, o uszczuplenie funduszu propinacyjnego.

Podaliśmy już wczoraj przedłożone przez pos. Wierzbickiego wnioski komisyi kultury krajowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w przedmiocie przemysłu krajowego i nader ożywioną dyskusyę nad temi wnioskami, streściliśmy w najogólniejszych tylko zarysach, aż do przemówienia pos. Merunowicza.

Dzisiaj z powodu nadzwyczajnego nawału materyału, i bardzo przyspieszonego tempa obrad, które zniewalają p. Marszałka do zwoływania dwóch posiedzeń dziennie, musimy również tylko w najogólniejszych zarysach streścić przebieg dalszej dyskusyi ogólnej.

J. E. Ludwik hr. Wodzicki, jako przewodniczący komisyi kultury krajowej, odparł najpierw twierdzenie posłów Rybickiego i Pietruskiego, jakoby rzeczona komisya, powołując swoim wnioskiem do ży-

---

16)

ABRAHAM KITAJ

POWIEŚĆ

Z CZASÓW KRÓLA JANA

przez

ZYGMUNTA KACZKOWSKIEGO

III.

(Ciąg dalszy.)

— Kochany panie Krzysztofie, — rzecze na to Kasztelan, — bardzo mądre nam rzeczy powiadasz, na które też i my się po części zgadzamy. Tu i ówdzie jest magnat niesforny, gdzieindziej czasem i szlachta da się obałamucić i obowiązków swoich zaniedba, ale jedni i drudzy są to potęgi, które od wieków istnieją i mają swe prawa: siłą ich nie przemożesz, chyba żebyś chciał wywołać wojnę domową. której jużeśmy także zakosztowali i wiemy jako smakuje. Trudno-to płynąć przeciwko wodzie, zwłaszcza kiedy ta woda takie potężne toczy bałwany. Niejeden już się o to pokusił, ale każdy utonął, a prawdę mówiąc, nawet tem nikomu pożytku nie przyniósł.

— Kiedyby się w tych rzeczach zaraz na pożytek oglądać, odpowie na to Borowski, mówiąc zawsze bardzo spokojnie, — toby się nigdy nic wielkiego nie stało na świecie. Ktokolwiek jaką ku powszechnemu dobru wielką myśl podjął, zawsze sam zginął, ale myśl po nim została, którą też przędli jego następcy dalej, aż póki swojego czasu nie wplotła się w życie. Tak nas uczą historykowie i tak się dzieje do dziś dnia u wszystkich innych narodów: ale u nas inaczej. U nas i wielkich ludzi i wielkich myśli nie brakło: miewali je Bolesławowie i Jagiellonowie, miewał je także Władysław IV. ale u nas znarowiona turba szlachecka, nietylko zagryzła człowieka, ale i myśl zadusiła, ażeby tylko jak najprędzej do swojej bezmyślnej swawoli powrócić. Inne królestwa budują się bezustannie i potężnieją, narody się oświecają, wzmagają i rosną: nas tylko stać czasem na jaką wojnę szczęśliwą, poczem jednak coprędzej wracamy do domu, ażeby kisnąć w domowych rozkoszach, a co najgorsza, po ukończonej wojnie w urządzeniach publicznych, w naukach i w dopełnianiu obowiązków obywatelskich, jeszcze się nazad cofamy. I to jest, co mnie boli: bo nie ten chory umiera, którego nawiedziła choroba, ale ten, który od siebie odsuwa lekarstwa.

— Więc dobrze, — przerwie jemu Kasztelan, — ja i na to się zgadzam. Słyszałem nieraz takie same uwagi od mego stryja Andrzeja. Ale cóż robić? Bo o rozumne teorye nie trudno; stryj Andrzej ich daleko więcej wymyślił, niżeli mógł spisać; ale trzeba je także wykonać.

— Co robić? — odpowie Borowski, uśmiechając się przytem boleśnie, — jeszcze nawet do tego nie doszli, ażeby wiedzieć, co robić. Prawa trzeba naprawić, bo te, jakie macie, nie potrafią was zbawić. Wiem ja o tem dobrze, że tylko Sejmy mogą nowe prawa stanowić a Sejmy nie dochodzą, czasem dlatego, żeby niedopuścić pomnożenia podatków, a czasem też i z tej racyi, że w mieście niewygodne gospody, Wielkanoc za pasem a w domu czeka święcone, jako to niedawno stało się w Grodnie. Ale jest na to sposób: należy przedewszystkiem wzmocnić władzę królewską a to się stać może bez Sejmów. Niech tylko kilkunastu możnych, jeżeli jeszcze kochają tę miłą ojczyznę, otoczy osobę królewską z tem przekonaniem, że on jest panem, a choćby tylko pierwszym urzędnikiem Królestwa, a wtedy wszystko się samo z siebie wywinie. Bo wtedy, jeśli tam jaki warchoł zacznie burzyć po Litwie, nietrudno będzie go zmacać a głowę mu uciąć, jako Zamoyski uciął ją Zborowskiemu. A kiedy jeden da gardło, drudzy położą uszy po sobie i także się zgromadzą około Króla, zwłaszcza że im tam drogę pokaże nawet ich własne sobkowstwo, bo przecież sam Król ma rozdawnictwo urzędów i starostw, za któremi się tak ubiegają. A niechno tylko Król władzę odzyska, która mu się należy, to i Sejmy będą dochodzić, i armia się uporządkuje i wzmocni, i Litwa do posłuszeństwa powróci, i z Rusią zawrą się takie pakta, żeby przy nas została na zawsze i była nam wałem niezwyciężonym przeciwko Tatarom i Turkom. Takim prowadząc torem nasze sprawy publiczne, i Królestwo nam spotężnieje, i naród sam w sobie się wzmocni. Bo wtedy nietrudno będzie pomyśleć o naprawie edukacyi publicznej, która dzisiaj jest pośmiewiskiem całego świata. A gdzieśmy-to byli w tych rzeczach za Jagiellonów — a gdzie dzisiaj jesteśmy? Gdzieśmy-to byli jeszcze czasu Jana Olbrachta i pierwszego Zygmunta? Wtedy dzieci mieszczańskie i chłopskie tak się cisnęły do szkół publicznych i akademii, że trzeba je było odganiać, bo w klasach miejsca nie było. Wtedy też z tego ludu wychodzili mężowie, którzy się stali dla narodu zaszczytem, i w polu i w radzie, a zwłaszcza też na stolicach biskupich i nauczycielskich katedrach. Iluż-to z nich uszlachcono natenczas, których też rody trwają do dziś dnia ku pożytkowi ojczyzny a niektóre z nich nawet w wielkich bogactwach. A dziś już chłop i mieszczanin o nauce swojego syna nawet wcale nie myśli, bo i do szkół go nie przyjmą i gdyby się nawet czego nauczył, to wie o tem dobrze, że go zbutniała szlachta nie dopuści do żadnego urzędu. A przecie w tym ludzie jest wielka potęga..... i stałby on się niespożytym tego Królestwa filarem, gdyby słuszne dano mu prawa i gdyby go umiano tak zażyć jak na to zasłużył.

Kasztelan już od chwili słuchał cokolwiek niecierpliwie tego wywodu, lecz kiedy ostatnie słowa usłyszał, wstał raźnie i rzekł:

— Mój kochany Borowski, mówisz tak składnie, że siedzielibyśmy u ciebie choćby i do północy, ale dzisiaj nam pilno, bo i na pana młodego w Zahoczewiu czekają i mnie też moja żona pewno już niecierpliwie wygląda. Bądź zatem zdrów, dziękujemy ci za gościnę i za błogosławieństwo i spodziewamy się, że cię obaczymy niebawem na weselu. A wtedy i Borowski wstał, uśmiechnął się lekko, jakoby wiedział, dlaczego Kasztelan tak prędko się zerwał, i żegnając się z gośćmi powiedział:

— Bogu to tylko wiadomo, czy jeszcze kiedy się obaczymy.

Zaczem parobcy ich odprowadzili do bramy — a kiedy wrócili, Borowski rzekł do starszego:

— Fediu, popatrz-no co się dzieje z niedźwiedziem, co mu ten jegomość dał po łbie.

Ale Fedio poskrobał się w głowę i odpowiedział:

— Niedźwiedź zdechł, proszę jegomości. Ziewnął tylko dwa albo trzy razy, wyciągnął się i już go nie było.

Borowski na to tylko spojrzał na niego, ale nic nie powiedział; człowiek ten, oprócz rzeczy publicznych, zdawał się być obojętnym na wszystko; Fedio zaś mówił dalej:

— Z takim panem to niema żartu, bo

cia fachową komisyę dla przemysłu krajowego, jako organ doradczy Wydziału krajowego, chciała stworzyć organ, nadzorujący Wydział krajowy. Takiej intencyi komisya nie miała. Następnie polemizował mowca z wywodami pos. Romanowicza na temat jego obliczeń, ile centów do opłacanych już dodatków do podatków musieliby dopłacać kontrybuenci podatkowi, gdyby do budżetu zamiast 20.000 złr. wstawioną została kwota 40.000 złr. na popieranie przemysłu rękodzielniczego.

J. E. Adam ks. Sapieha, występując w obronie wniosku komisyi, polemizował głównie z wywodami pp. Rybickiego i Pietruskiego, jakoby komisya zamierzała z komisyi przemysłowej stworzyć organ nadzorujący Wydział krajowy. Wszakże takie ciała doradcze, złożone z fachowych ludzi, istnieją przy Ministerstwie rolnictwa i handlu, a nikt jeszcze nie utrzymywał, że te ciała nadzorują wymienione Ministerstwa i stoją ponad niemi. Komisya kultury chciała Wydziałowi ułatwić tylko trudne jego zadanie, i nie przeczy, że intencyą jej było, ażeby sprawy, tyczące się przemysłu rękodzielniczego przechodziły najpierw przez alembik komisyi przemysłowej. Ta komisya byłaby powołaną tylko do dawania fachowej opinii, ale nigdy w niczem nie uszczuplałaby władzy Wydziału krajowego. Mowca powołuje się na zeszłoroczne swoje przemówienie, w którem obszernie rozwinął swój pogląd na sprawy przemysłu krajowego; zasady te, może tylko w innej formie, są dzisiaj wypowiedziane w sprawozdaniu komisyi kultury. Chodzi przedewszystkiem o zreorganizowanie samej komisyi krajowej dla przemysłu; dotychczasowy bowiem jej statut wystarczał, gdy akcya jej była ograniczoną tylko do spraw przemysłu krajowego i szkół przemysłowych, ale dzisiaj, gdy w zakres jej działania ma wejść jeszcze przemysł rękodzielniczy, statut dotychczasowy, nie wystarcza. Rozwijając następnie swoje poglądy na sposób subwencyonowania przemysłu rękodzielniczego, utrzymuje mowca, że dotychczasowy system subwencyonowania tego przemysłu przez kraj, nie może być nadal zatrzymany. Co do kwoty 20.000 złr., proponowanej przez komisyę, zaznacza mowca, że komisya kultury wstawiła tylko taką kwotę, jaką na cel subwencyonowania przemysłu rękodzielniczego wyznaczyła komisya budżetowa; komisya kultury nie przekraczała tedy granic, zakreślonych jej przez komisyę budżetową, i nie chodziło jej w ogóle o kwotę, bo ani 20.000 ani 40.000 złr. przemysłu tego nie podźwigniemy. Tworząc w swoim wniosku komisyę fachową dla przemysłu, chciała komisya kultury zdjąć z Wydziału kraj. *odium*, jakie ciężyłoby na nim, gdyby wobec opieszałych dłużników, subwencyonowanych z funduszu krajowego, musiał występować z środkami egzekucyjnemi. Co do odraczającego wniosku pos. Rybickiego, mowca, w zasadzie, nie sprzeciwia się jemu, ale już dzisiaj zwraca uwagę Izby, że komisya kultury może swoje wnioski zmienić tylko pod względem formy, ale nie pod względem zasadniczej myśli, zawartej w tych wnioskach.

Pos. Abrahamowicz rozwija obszerniej poglądy analogiczne, pod względem *meritum*, z poglądami J. E. ks. Sapiehy, ostatecznie zaś zapowiada przy szczegółowej rozprawie poprawkę do punktu 7 wniosku komisyi kultury, a już obecnie domaga się uchylenia punktu 5 powołanych wniosków.

Pos. Pietruski odczytuje ponownie punkty 5 i 7 wniosków komisyi kultury i, zwracając uwagę Izby na tenor tych wniosków, dowodzi ponownie, że w komisyi krajowej ma być, według osnowy tych wniosków, stworzony organ, który stać będzie ponad Wydziałem krajowym, co sprzeciwia się statutowi krajowemu.

Na wniosek pos. Wł. hr. Koziebrodzkiego zamknięto dyskusyę ogólną.

Pos. Romanowicz polemizował z wywodami J. E. ks. Sapiehy, ale z radością wita jeden ustęp końcowy z mowy księcia, według którego dostojny mowca zmierza również do utworzenia stałego funduszu krajowego na subwencyonowanie przemysłu.

J. E. Adam ks. Sapieha replikuje pos. Pietruskiemu i zapewnia ponownie, że komisyi kultury nie chodziło o utworzenie nowej władzy, stojącej w sprawach przemysłu ponad Wydziałem krajowym, a nawiązując do wywodów i wniosku pos. Romanowicza, czyni ks. Sapieha następujący wniosek: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał potrzebę wprowadzenia w życie stałego funduszu przemysłowego z wpływów dotychczasowych dotacyj zwrotnych, i przedłożył wniosek na najbliższej sesyi".

Pos. Weigel mniema, że skład dotychczasowej komisyi dla przemysłu, w której zasiadają tacy mężowie, jak J. E. Włodzimierz hr. Dzieduszycki, Jerzy ks. Czartoryski i inni, daje gwarancyę, iż między tą komisyą a Wydziałem krajowym, nawet na wypadek zorganizowania tej komisyi po myśli wniosków komisyi kultury, nie wywiąże się nigdy spór. Mowca, powołując się na Hegla filozoficzną definicyę słowa „*Nichts*", sparafrazowaną przez dr. E. Czerkawskiego, na definicyę, która tak opiewa: „*Hat man den Begriff „Nichts" — so stellt man sich das „Nichts", als „Etwas" vor, das dem „Nichts" am nächsten steht*" — wykazuje, że kwota 20.000 złr. wyznaczona na popieranie przemysłu rękodzielniczego, zbliża się bardzo do tego „*Etwas*, *das dem „Nichts" am nächsten steht.* Cóż bowiem znaczy kwota 20.000 złr. na 75 powiatów, w których między innemi są takie Świątniki, wymagające rychłej a wydatnej pomocy, jeżeli tamtejszy przemysł ślusarski nie ma zupełnie runąć. Mowca popiera tedy wniosek posła Romanowicza, ażeby Sejm podwyższył tę kwotę do kwoty 40.000 złr.

Po przemówieniu sprawozdawcy posła Wierzbickiego, który stanął w obronie wniosków komisyi kultury, na tle motywów zawartych w sprawozdaniu komisyi, przystąpiono do głosowania, przyczem p. Marszałek zwrócił uwagę, że w dyskusyi ogólnej może dać pod głosowanie właściwie tylko dwa wnioski: odraczający pos. Rybickiego i poprawkę pos. Romanowicza, do punktu 7, co do podwyższenia kwoty do wysokości 40.000 złr.

Izba 67 głosami, przeciw 29 głosom, przyjęła odraczający wniosek pos. Rybickiego i odesłała do komisyi wszystkie inne, w ciągu dyskusyi poczynione wnioski, z poleceniem zdania sprawy na jutrzejszem posiedzeniu.

Koniec posiedzenia o godzinie $3^{1}/_{4}$ z południa; następne posiedzenie wieczorem.

(*Posiedzenie wieczorne*).

(*L*) Początek o godzinie 8 m. 15.

Pos. Jan hr. Tarnowski przedłożył sprawozdanie komisyi kultury krajowej o przedłożeniach Rządu i Wydziału krajowego w przedmiocie popierania przedsiębiorstw melioracyjnych, z którego wyjmujemy najgłówniejsze szczegóły:

Co do przedsiębiorstw melioracyjnych, nieprzeprowadzonych z powodu odmówienia Najwyższej sankcyi, czyni komisya następujące uwagi: Sprawozdanie komisyi o tym dziale jest zarazem sprawozdaniem o przedłożeniu rządowem obejmującem pięć projektów ustaw, mianowicie o osuszeniu bagien Niskich i Rudnickich, oraz o regulacyi potoków Łęgu, Trześniówki, i Kisieliny. Odnoszące się do tych pięciu przedsiębiorstw ustawy, przez Sejm w r. z. uchwalone, nie otrzymały konstytucyjnego zatwierdzenia. Prezydyum Namiestnictwa zawiadamiając Wydział o odmówieniu Najwyższej sankcyi, jako powód odmowy podaje wadliwość operatów technicznych, i wykazuje konieczność wypracowania nowych operatów. Wydział pragnąc trudność tę usunąć, zarządził na wymienionych trzech rzekach i na całym obszarze bagien Niskich i Rudnickich zdjęcia niwelacyjne i pomiary hidrometryczne, i polecił inżynierom wypracowanie nowych planów i kosztorysów. Prace te zostały ukończone.

Cyfry kosztorysowe, nie są zgodne z cyframi w zeszłorocznych ustawach zamieszczonemi; w czterech wypadkach są wyższe. Różnica największa zachodzi w projekcie odnoszącym się do Trześniówki, bo kiedy koszt regulacyi tego potoku podany był w r. z. na 17.688 złr., to obecnie obliczono koszt na 235.000 złr. Komisya mając wybór pomiędzy cyframi, które Rząd sam uznał za niedokładne i wysnute z planów wadliwych, a cyframi przez organa techniczne Wydziału krajowego zrektyfikowanemi, nie mogła się wahać i postanowiła w przedłożonych projektach ustaw wstawić cyfry nowe, tem bardziej, że ten sposób usunięcia i poprawienia zachodzących w nich niedokładności wskazał JE. p. Minister rolnictwa w reskrypcie do Namiestnictwa oświadczając, że wniesione do Sejmu projekty rządowe mogą być przez komisyę sejmową na podstawie nowo sporządzonych projektów zmienione tak co do kwoty kosztów jako też co do odmiennych sposobów wykonania melioracyi.

Druga różnica zachodząca między przedłożonemi przez Rząd projektami do ustaw a przedłożeniem Wydziału kr. polega na tem, że w przedłożeniu rządowem wszystkie 5 przedsiębiorstw miałyby pozostać jako przymusowe spółki wodne subwencyonowane przez kraj i Państwo, w przedłożeniu zaś Wydziału osuszenia bagien Niskich i Rudnickich mają wejść w życie jako spółki wodne, dalsze trzy zaś mają być uznane za przedsiębiorstwa krajowe. Komisya zadała sobie pracę celem zbadania, czy cyfry powyższe nie dadzą się zmniejszyć, nabyła jednak przekonania, że wszelkie obniżenie preliminowanych kwot byłoby tylko dowolnem i mogłoby tem samem narazić wykonanie robót na nową odwłokę.

Koszta tych pięciu przedsiębiorstw melioracyjnych przedstawiałyby tedy obecnie ogólną kwotę 54.722 zł

Zważywszy, że Sejm już w r. 1884, przyjęciem odnośnych ustaw na wykonanie tych robót zasadniczo się zgodził; że Rząd wniósł co do nich własne projekta ustaw na obecnej sesyi sejmowej; że celem ich jest chronić w przyszłości znaczne przestrzenie od powtarzającej się tak często na Powiślu klęski wylewów, komisya jest zdania, że należy zgodnie z wnioskami Wydziału przyznać im pierwszeństwo przed innemi i przedkłada Sejmowi pięć projektów odpowiednich ustaw. W pierwszych dwóch projektach, o osuszeniu bagien Niskich i Rudnickich, zatrzymuje komisya wszystkie główne postanowienia zawarte w projektach rządowych, wprowadzając jedynie zmiany stósownie do ponownych wniosków Wydziału, mianowicie: w § 1. co do terminu wykonania robót; w § 2. co do sumy kosztorysowej i w § 6. co do składu Wydziału Spółki W następnych zaś trzech projektach regulacyjnych, które mają być wykonane jako przedsiębiorstwa krajowe, przedstawia komisya Sejmowi trzy ustawy odmienne od projektów rządowych i zredagowane na wzór przedłożonych przez Wydział nowych projektów, wprowadzając jedynie w skutek uwag poczynionych przez reprezentanta Rzadu zmianę w § 4 o prawie ułożenia statutu dla Spółki.

Oprócz powyższych przedsiębiorstw melioracyjnych przedstawia jeszcze Wy[dział] wnioski co do subwencyonowania s[...] regulacyj w drodze osobnych ustaw [...] wych, a mianowicie: Stary Breń, Babu[łówka], Wisłok, Gniła Lipa, Pełtew, Bug. [...] pokrycia kosztów tych przedsiębiorstw [...] by się przyczyniać państwowy fundusz [me]lioracyjny 30%. strony zaś interes[owane] pod 40% do 30%. Wysokość udziału [kra]ju w kosztach na 1886, wynosiłaby [...] zł., do której dodając cyfry z przedsię[biorstw] dokonanych, w kwocie 18.235 zł. i z p[rzed]siębiorstw niewykonanych, w kwocie [...] zł, wynosiłby ogółem udział kraju w p[rzed]siębiorstwach melior. na 1886 r. 149.[...] nie licząc subwencyj krajowych na r[egula]cyę rzek niespławnych. Komisya [...] stytując bynajmniej pożyteczności [...] towanych regulacyj, wyraża zdanie, że [pro]gram cały jest zbyt olbrzymi, ażeby w [jed]nym roku do wykonania wszystkich [jego] części przystąpić można, a to z nast[ępują]cych powodów: a) Kwota 149.723 zł. [...] zana jako udział kraju w przedsiębior[stwach] melioracyjnych na r. 1886, prze[wyższa] znacznie sumę wstawioną przez Wydział [w] preliminarz wydatków na ten cel. Pr[zy o]gólnem dążeniu do oszczędności, [nie może] komisya doradzać podwyższenia tej po[zycyi], tem bardziej że Sejm przyjąłby tem [...] zobowiązania na cały szereg lat. b) [Nasu]nęła się dalej wątpliwość, czy siły [tech]niczne Wydziału byłyby wystarczające [do] prowadzenia jednocześnie tylu prze[dsię]biorstw. c) Proponowany przy dwóch [przed]siębiorstwach rozkład kwoty kosztorys[owej] na lat 15, uważa komisya za niewła[ściwy] już z tego powodu, że ustawa państw[owa], na mocy której subwencye od Rządu [ocze]kać mamy, obowiązuje tylko na lat 10, [a prze]tego i ustawy krajowe, zdaniem komisyi, za ten okres czasu sięgać nie mogą. [Z wy]łuszczonych powodów nie może [...] wszystkich projektów Sejmowi jednocze[śnie] do przyjęcia przedstawić. Z pomiędzy [sze]ściu nowych, tylko regulacye Starego [Brnia] i Babułówki są tak przygotowane, że [do] przyjęcia zupełnie kwalifikują. Pomimo [tych] względów, komisya z powodów wyżej [przy]toczonych i tych dwóch projektów Sejmowi do przyjęcia nie przedkłada. W ogóle [jest] komisya zdania, że roztropniej będzie [roz]począć dzieło na mniejszą skalę, a po [uzy]skanem doświadczeniu stopniowo prog[ram] wykonywać, rozszerzając go w miarę po[trze]by z uwzględnieniem w równej mierze [in]teresów wschodniej i zachodniej części [kra]ju. Przy układaniu takiego programu [jest] do życzenia, żeby projektowane prze[dsię]biorstwa były poprzednio ściśle badane [pod] względem ich istotnego pożytku i rentow[no]ści, i ażeby Wydział dokładnie rozw[ażył], które z nich kwalifikują się do uznania [za] przedsiębiorstwa krajowe, a które mogłyby z mniejszym dla kraju ciężarem istnieć [jako] subwencyonowane spółki wodne.

Na podstawie powyższego wyw[odu] komisya wnosi: Sejm raczy powziąć na[stę]pujące uchwały. I Sejm przeznacza na [po]pieranie krajowych przedsiębiorstw [melio]racyjnych na zasadzie ust. państw. [z ...] czerwca 1884, dotacyę w kwocie 57.500 [...] na r. 1886, z prawem asygnowania [...] z tej dotacyi do końca marca 1888 [...]

II. Sejm upoważnia Wydział do [...] pozostałości z dotacyi melioracyjnej [...] 1885, w kwocie zł. 15 500, także w r. [...] na cele pod I wskazane. III. Sejm [...] la na regulacye rzek niespławnych [...] uchwały z 6 października 1882 r. [...] dodatkowy na r. 1886, w kwocie 5.450 [...] IV Sejm uchwala projekta ustaw o [1) osu]szeniu bagien Niskich; 2) Rudnickich [...] regulacyi rzeki Łęgu; 4) Trześniówki [...] Kisieliny V. Sześć projektów ustaw o [re]gulacyi Starego Brnia, Babułówki, Wisł[oka], Gniłej Lipy, Pełtwi i Bugu zwraca [...] Wydziałowi do uzupełnienia i bliższego zbadania, czy nie dałoby się z oszczędno[ś]cią dla kraju a pożytkiem dla [przedsię]biorstwa, uznać niektóre z nich [za przy]musowe Spółki wodne, oraz celem [...] ogólnego programu robót melioracyjnych [...] obejmującego zarówno wschodnią i zachod[nią] część kraju. Uchwałami temi [...] na zostaje zarazem prośba właścicieli [...] tów nadbrzeżnych nad rzeką Lipą [...] powiecie Rohatyńskim położonych.

W rozprawie ogólnej zabrał [głos] JE. Namiestnik p. F. Zaleski: [Do] zabrania głosu już w ogólnej rozpra[wie] zniewala mnie okoliczność, że mam do [u]czynienia kilka uwag, których uwzględnienie nie uważam za konieczne, jeżeli [...] wane ustawy mają przyjść do [skutku]. Komisya zmieniła znacznie pierwotne [prze]dłożenia rządowe. Suma maksymalna [ko]sztów wykonania melioracyj, z [wyjąt]kiem ususzenia bagien Niskich, [pod]siona została w skutek rozszerzenia robót do kilkakrotnej wysokości sumy [...] Rząd na podstawie zeszłorocznych [...] wys. Sejmu do swoich przedłożeń [...] W konsekwencyi także okres, w jakim [ro]boty wykonane być mają, uległ [...] Obie zmiany imieniem Rządu przyjąć [mo]gę tylko z zastrzeżeniem, że pro[...]

---

to mięsem się żywi a więc silną ma rękę, i dziesięciu chłopów-by mu rady nie dało.

Borowski nic na to a Fedio, poskrobawszy się znowu w głowę, dodał nieśmiało:

— Proszę jegomości, tak mi się widzi, że kiedy znowu goście przyjadą, to trzeba niedźwiedzie zamykać do stajni, bo tu już niewiele chybiło... a szkodaby było, gdyby takiego wielkiego pana był przedarł na dwoje.

To mówiąc, Fedio się bardzo niepoczciwie uśmiechnął, Borowski spojrzał na niego i rzekł:

— Żaden tu gość nie przyjedzie,—zaczem wziął xiążkę i czytał.

Tymczasem obadwa Fredrowie, podziękowawszy mu za obronę, zaraz pożegnali Rafała i puścili go naprzód, bo mu pilno było do Krzysi. Kiedy zaś już i sami siedzieli w kolasie, Kasztelan rzekł do swego brata:

— Do dzisiejszego dnia jeszczem powątpiewał, ale teraz sam widzę, że waryat. Magnatom głowy chce ścinać a chłopów burzyć na szlachtę! A to już chyba jemu samemu dać za to po szyi.

A na to Xiądz Kantor:

— A przecież czasem powiada on rzeczy, o którychby można pogadać. Bo i to prawda, że z powodu burmistrzujących na własną rękę magnatów, Królestwo to nie może się porządnie ufortyfikować. I to także prawda, że niemasz na tę chorobę innego remedium, jak wzmocnienie władzy królewskiej. A i to prawda nareszcie, że te Piasty na tronie to nasza zguba...

Ale Kasztelan mu przerwał, mówiąc z niecierpliwością:

— A więc dlaczegożeście go okrzyczeli waryatem?

Xiądz Kantor przymilkł, bo wiedział to do swego brata, że kiedy się niecierpliwością uniesie, to niemasz z nim żadnej rozmowy. Tymczasem Kasztelan sapał jeszcze przez chwilę a potem rzekł:

— Jeszcze i lud chce podżegać, jak to niedawno spróbował Kostka-Napierski! I jeszcze sam mówi, że to jest wielka potęga. A co to? a to jest właśnie, jakoby z zapaloną pochodnią chodził około strzechy. A czyto nie dość mamy roboty z kozactwem? czyto chcą także bunty jeszcze i tutaj przenosić?

A wtedy Xiądz Kantor się na to uśmiechnął i rzekł dobrodusznie:

— Ale panie bracie, przecież Borowski tego nie powiedział. On tylko mówi. że za Jagiellonów lud wiejski garnął się do szkół, że to Królowie sami protegowali i że to było z pożytkiem dla Rzeczypospolitej, bo z tych warstw niskich wychodzili ludzie, którzy służyli krajowi z zaszczytem na katedrach biskupich i profesorskich. Od tego do buntów chłopskich daleko dalej, niżeli z Warszawy do Rzymu. Jakoż zda mi się, że i w tem ma on racyę, że tylko ten chory umiera, co od siebie odsuwa lekarstwa. Bo jeśli ludziom, co sobie głowę suszą nad naprawą tego Królestwa, będziemy podsuwać myśli, których oni nie mają, byle ich tylko nie słuchać, to wtedy zaprawdę nic nie zdołamy naprawić i tak strupieszejemy, aż póki swojego czasu ktoś nas nogą nie trąci i nie rozbije jak garniec spruchniały!

Więc Kasztelan się uspokoił i rzekł:

— To niechże mówi do rzeczy a nie poczyna zaraz od tego, ażeby głowy ścinać magnatom a chłopów sadzać na stolcach biskupich!

Xiądz Kantor jeszcze się i na to uśmiechnął, ale już odtąd rozmawiali ze sobą spokojnie, aż póki nie zajechali do Hoczwi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

techniczne w swoim czasie należycie będą zbadane, a preliminarz państwowego funduszu melioracyjnego w właściwej drodze konstytucyjnej zostanie zatwierdzony.

W projektach ustawy o osuszeniu bagien Niskich i Rudnickich, uchyliła komisya z § 6 pierwotnych przedłożeń rządowych ustęp określający bliżej skład wydziału Spółki wodnej, mianowicie orzekający, że obowiązane do konkurencyi a położone w obrębie jednej gminy, względnie jednego obszaru dworskiego grunta, zastąpione być muszą w wydziale Spółki przynajmniej przez jednego członka. Pozwalam sobie wystosować do szan. sprawozdawcy komisyi prośbę o bliższe wyjaśnienie powodów tej zmiany, a to w tym celu, aby Rząd miał podstawę do dalszego traktowania sprawy w razie przyjęcia wniosku komisyi. Rzecz naturalna, że tylko dla ważnych powodów Rząd zgodziłby się na uchylenie powyżej przytoczonego postanowienia pierwotnych przedłożeń swoich.

Projekty ustaw o regulacyach potoków Łęgu, Kisieliny i Trześniówki, jako przedsiębiorstw krajowych wykonać się mających, zawierają w § 4 równobrzmiące postanowienie, „że do kierowania rozprawami przy wymiarze i rozkładzie prestacyj uczestników Spółki, tudzież wydawania orzeczeń w pierwszej instancyi w razie sporów delegowanym będzie przez administracyę Państwa specyalny komisarz polityczny".

Powyższe postanowienie stanowi nowość jakiej nie zawiera żadna z ustaw podobnego rodzaju w innych krajach koronnych.

Ze stanowiska Rządu nie mogę zataić przed wys. Izbą obawy, że o te postanowienie rozbićby się mogło przyjście do skutku przedłożonych projektów ustaw. Pominąwszy bowiem wątpliwość kompetencyjną, jaką obudzićby musiało poddawanie organizacyi państwowej służby administracyjnej pod dyspozycyę ustawodawstwa krajowego, zachodzi jeszcze ta ważna okoliczność, że koszta połączone z ustanowieniem osobnych organów państwowych dla melioracyi obciążałoby pośrednio skarb Państwa ponad tę miarę, jaką zakreśla ustawa państwowa z dnia 30 czerwca 1884 Dz. ust. państw. nr. 116.

§ 6. powyżej wskazanych projektów do ustaw wkłada na państwowy fundusz obowiązek przyczynienia się do utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy udziałem w wysokości 30 prc. reszty kosztów niepokrytej środkami wskazanemi w tymże §fie pod nr. 1, 2, 3.

Ze stanowiska Rządu muszę postanowienie powyższe uznać za niedopuszczalne.

Przytoczona powyżej ustawa państwowa o państwowym funduszu melioracyjnym, przyznanym zresztą na określony czas 10 lat, nie daje podstawy do włożenia na ten fundusz obowiązku przyczynienia się do kosztów konserwacyi już wykonanych robót melioracyjnych. Chodzić więc może tylko o włożenie tego ciężaru na ogólny fundusz państwowy, jak tego żądać się zdaje projekt komisyi. Na uzasadnienie tego postanowienia przytoczył Wydział krajowy w swojem sprawozdaniu szląskie ustawy melioracyjne z d. 6 kwietnia 1885, dz. ust. kraj. nr. 21 i 22. Ustawy te nie mogą stanowić precedensu, gdyż tylko z całkiem wyjątkowych powodów przyznany tam został na jeden rok zasiłek ze skarbu Państwa, idący na rachunek wydatków budżetowych i co do wypłaty zawisły od konstytucyjnego zatwierdzenia. Upraszam szan. sprawozdawcę komisyi, i wys. Izbę, aby uwagi moje zechciała wziąć pod światłą rozwagę.

Pos. Rybicki rozbiera obszerniej projekt Wydziału krajowego, przyznaje mu wyższość nad projektem komisyi i wnosi: Sejm uchwala, że przedmiotem szczegółowej dyskusyi będzie projekt Wydziału krajowego.

Poseł hrabia Rey zastanawia się bliżej nad koniecznością dalszej regulacyi Starego Brnia, a popierając wniosek posła Rybickiego, ażeby podstawą obrad szczegółowych był projekt Wydziału, wobec oświadczenia JE. p. Namiestnika, wnosi, aby „po skończonej dyskusyi ogólnej, Izba nie przystępowała do dyskusyi szczegółowej, lecz ażeby całą tę sprawę odesłała napowrót do komisyi z poleceniem, iżby wzięła pod rozwagę tak wszystkie uwagi, jakie poczynił JE. p. Namiestnik, jako też uwagi, jakie w ciągu dyskusyi ogólnej poczynią posłowie".

Poseł Gorajski zauważa, że tylko oszczędność racyonalna jest wskazaną, ale oszczędność w sprawach produktywnych jest zgubną. Ekonomiczny stan kraju naszego wymaga nakładów na cele melioracyjne; nie oszczędzajmy więc w tym kierunku, bo oszczędność jest niepowetowaną stratą. Przed laty, Benjaminkiem tej Izby była rzeka Wisłok; z zapałem zajął się Sejm jej regulacyą; przeprowadzono już cały szereg robót, a obecnie roboty te mają być zaniechane; wszystkie więc wydatki, dawniej poczynione, są poprostu wyrzucone, jeżeli nie dokończymy rozpoczętych robót. Mowca podnosi więc w tej mierze wniosek Wydziału i popiera jak najusilniej wniosek p. Rybickiego.

Poseł Popiel nie czyni zgoła żadnego wniosku, i nie przemawia ani za wnioskami, ani przeciw wnioskom komisyi, pragnie tylko zwrócić uwagę Izby na wielką wagę uregulowania strumieni powiślańskich.

Poseł Onyszkiewicz głosować będzie za wnioskami posła Rybickiego, ażeby projekt Wydziału był wzięty za podstawę specyalnej dyskusyi. Gdyby się ten wniosek nie utrzymał, zapowiada mowca odrębne wnioski, poczem przemawia za uwzględnieniem petycyi właścicieli gruntów nadbrzeżnych nad Gniłą Lipą.

Poseł Merunowicz zwraca uwagę, że już od 26 lat stoi na porządku dziennym regulacya rzeki Pełtwi; projekta przeprowadzenia regulacyi tej rzeki są już gotowe, a mimo to komisya pomija tę sprawę, a zaleca przeprowadzenie regulacyi takich bagien, co do których projekta nie są jeszcze wygotowane. Dalej zwraca mowca uwagę na dysproporcyę, jaka zachodzi między wydatkami na cele melioracyjne i regulacyjne dla Galicyi zachodniej a wschodniej; gdy dla zachodniej części wydano dotychczas 60.000 zł., wschodnia część zabsorbowała dotąd tylko kwotę 15.000 zł.

Na wniosek Wł. hr. Badeniego zamknięto dyskusyę generalną.

Do głosu zapisali się: przeciw wnioskowi komisyi: Struszkiewicz, Jan Stadnicki, Kozłowski; a za wnioskami komisyi: Abrahamowicz, Erazm Wolański, Artur hr. Potocki.

Jako generalny mowca za wnioskami komisyi przemawiał Artur hr. Potocki: Mamy dwa projekty: Wydziału krajowego i komisyi kultury krajowej. Przy rozbiorze tych projektów nie chodzi o zasadę, lecz tylko o stwierdzenie faktu, co do których rzek są już przygotowane wszelkie prace przedwstępne, a dalej chodzi o pytanie, czy kraj ma dostateczne fundusze, ażeby mógł przystąpić do dzieła. Wydział krajowy przedkłada nam aż 12 projektów tyczących się przedsiębiorstw melioracyjnych i regulacyjnych, komisya zaś jest skromniejszą, i przedkłada tylko 6 projektów, inne zaś przekazuje Wydziałowi do bliższego studyum i odkłada je do lepszych czasów. Mowca nie dziwi się, że kilkunastu mowców przemawiało i miało przemawiać przeciw wnioskom komisyi; wszakże są rzeki, i są wyborcy mieszkający nad temi rzekami... ale dziwi się, że żaden z licznych członków komisyi nie wystąpił dotychczas w obronie jej wniosków. W sprawie niniejszej staje mowca wyłacznie na stanowisku budżetowem, i zapytuje, czy kraj może ponieść ciężar tak znaczny, jak regulacya i melioracya rzek i przestrzeni proponowana przez Wydział? Trzeba rozważyć, że projekt Wydziału, wyrażony w cyfrach, reprezentuje kwotę 1,370.000 złr., a projekt komisyi tylko 287.000 złr., a o ile chodzi o rok 1886 reprezentuje projekt Wydziału kwotę 100.000 złr. a projekt komisyi tylko 57.000 złr. Regulacya rzek źle obmyślona i przeprowadzona doraźnie, przynosi raczej szkodę niż pożytek, jak tego mowca sam doświadczył; to też do należytego przeprowadzenia tych spraw trzeba czasu, bo potrzeba dokładnej rozwagi. Komisya budżetowa, badajac preliminarz budżetu na rok 1886 przyszła do przeświadczenia, że nie chcąc nakładać nowych dodatków, należy oszczędzać w każdym kierunku. Zastosowując zasadę oszczędności, przyszła ona do konkluzyi, że na cele regulacyi rzek i na melioracye można w r. 1886 wydać co najwięcej 57.000 złr. To też komisya kultury krajowej mając ramy tak szczupłe, zakreślone jej przez komisyę budżetową, nie mogła i nie chciała ich przekraczać; jeżeliby zaś je Izba przekroczyła, naówczas będzie także musiała przystąpić do podwyższenia dodatków.

Jako generalny mowca przeciw wnioskom komisyi przemawiał pos. Jan hr. Stadnicki. Oszczędność jest hasłem tegorocznego Sejmu; ale hasło to jest teoryą, a każda teorya — według Goethego — jest *grau* — praktyka zaś, według tego samego źródła — jest ową zieloną gałązką — do której wzdychają wyborcy — a więc nic dziwnego, że posłowie przemawiają w obronie regulacyi tych rzek, nad któremi mieszkają ich wyborcy. My jesteśmy wrażliwi i nerwowi, a te dwie wady szkodzą zarówno w życiu prywatnem, jak publicznem. Gdy nas nawidzi klęska powodzi, jesteśmy hojnymi, może nawet rozrzutnymi; gdy przypadkiem mamy rok suchy, oszczędzamy. W r. 1882 mieliśmy powódź i na posiedzeniu z d. 6 października 1882 pod wpływem tej klęski uchwaliliśmy, że $^1/_3$ część wydatku na regulacye i melioracye przyjmujemy na kraj, byle tylko Rząd jak najrychlej chciał przystąpić do regulacyi naszych rzek. W r. 1884 ponowiła się klęska powodzi, a więc zaraz uchwalamy $3^1/_2$ milionową pożyczkę, jeżeli Rząd wyznaczy jeszcze znaczniejszą kwotę; uchwalamy krocie tysięcy na melioracye, na pomoc dla powodzian itd. Ale przypadkiem mieliśmy w r. z. rok suchy, i już dzisiaj zaczynamy oszczędzać na melioracyach i regulacych! W r. z. daliśmy jeszcze na ten cel 100.000 zł., a w tym roku, chociaż wykazano niezbędna potrzebę 160.000 zł., chcemy dać tylko 57.000! Dzisiaj sam Rząd przedkłada nam projekty ustaw, a my je odrzucamy, bo hasłem naszem oszczędnosć! I tak zawsze: Raz robimy skok wprzód, a raz w tył; to też stoimy na jednym miejscu. Na tej oszczędności zyskamy tylko tyle, że za lat kilka, a może — bo któż to wie? — już w r. p. po powodzi, trzeba będzie zaciagnać znowu milionową pożyczkę głodową na ratowanie powodzian — bo wszakże stoki gór sa obnażone, a rzeki nie uregulowane. Komunałem jest twierdzenie, że dobrobyt zawisł od pracy, że rozwój kraju zawisł od regulacyi rzek i t. d., ale nie jest komunałem fakt, że każdy cent uchwalony z funduszu krajowego na cele regulacyjne, sprowadza do kraju znaczne sumy z funduszu państwowego.

Obecnie nadeszła chwila, w której poszczególne prowincye Państwa czerpać maja z funduszów Państwowych znaczne kwoty na cele regulacyjne. Wysokość zasiłków z funduszów państwowych, jest zawisłą od wysokości kwot, uchwalonych przez poszczególne kraje na wspomniane cele. Biada więc temu krajowi, który w tej stanowczej chwili nie zgłosi się o dostateczną kwotę. Ale jakież byłoby stanowisko delegacyi polskiej w Wiedniu, jaką pozycyę stworzyłby jej Sejm, gdyby przyjął wnioski komisyi i gdyby z kwoty 100.000 zł. uchwalonej w r. z., zeszedł w tym roku do kwoty 50.000 zł.? Przeciwnicy nasi powiedzieliby delegacyi: Co? domagacie się od Państwa 7 milionów, a sami dajecie tylko 50.000 zł.? Kończac, zaznacza mowca, że głosować będzie za każdym wnioskiem wstawiającym wyższa kwotę; ponieważ atoli do tej chwili nie pojawił się taki wniosek, przeto głosować będzie za wzięciem projektu Wydziału jako podstawy do rozpraw szczegółowych.

Pos. Jan hr. Tarnowski jako sprawozdawca komisyi, odpowiada przedewszystkiem JE. p. Namiestnikowi na pytania doń wystosowane. Koszta wykonania melioracyj, podniosła komisya dlatego, ponieważ jako powód odmówienia Najwyższej sankcyi podało wys. Ministerstwo wadliwość operatów i błędnosć obliczeń; to też komisya, majac wybór między cyframi błędnemi, a trafnemi, wybrała cyfry dokładne, podane przez Wydział krajowy. Co do uchylenia ustępu z §. 6 pierwotnych przedłożeń rządowych w sprawie osuszenia bagien Niskich i rudnickich, nie rozumie mowca zarzutu uczynionego komisyi przez J. E. p. Namiestnika. Wszakże zamiast opuszczonego ustępu wstawia komisya postanowienie, „że ma być ułożony statut spółki, przez władze polityczne." Co do komisarzy politycznych, to według zasiągniętych informacyj, instytucya taka istnieje już w Prusiech, i ma być także w Austryi zaprowadzoną; instytucya ta istnieje już przy komasacyi gruntów; zresztą powołuje się mowca w tej mierze na zdanie radcy ministeryalnego przy Ministerstwie rolnictwa, p. Karola Preyera, a o ile urzędnik państwowy miałby być poddany pod dyspozycyę ustawodawstwa krajowego, nie widziała w tem komisya żadnej przeszkody, są już bowiem precedensy w tej mierze, jak n. p. w sprawach propinacyjnych. Co do 30 prc. oświadcza mowca imie niem komisyi, że ten ustęp cofa z przedłożonych projektów do ustaw. Następnie polemizował mowca z wywodami pp. Reya, Gorajskiego i Rybickiego na tle wywodów zawartych w powyższem sprawozdaniu komisyi.

Przy głosowaniu przyjęła Izba 51 głosami, przeciw 46 głosom, wniosek p. Rybickiego, że podstawa dyskusyi szczegółowej ma być wniosek Wydziału krajowego, przyjęto również dalszy wniosek, że cała ta sprawa ma być odesłaną napowrót do komisyi, która weźmie pod rozwagę wszystkie w ciągu ogólnej dyskusyi poczynione uwagi.

Koniec posiedzenia o godz. 11 m. 30 w nocy; następne posiedzenie dzisiaj, dnia 16 b. m.

Pruska mowa tronowa.

Mowa tronowa, którą zagajoną została przedwczoraj w Berlinie pierwsza sesya 16 okresu prawodawczego sejmu pruskiego opiewa dosłownie:

„Dostojni, szlachetni i czcigodni panowie obu Izb sejmu pruskiego!

Witając was z rozpoczęciem nowego sejmowego okresu, czuję potrzebę wypowiedzenia jeszcze raz memu ludowi królewskiej podzięki za zgodne i wzniosłe wyrazy miłości i przywiązania złożone w dniu, w którym wolno mi było spojrzeć na dwudziestopięcioletni okres mych rządów, pomyślnych za łaską Bożą dla naszego państwa zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz jego granic. Równą mi sprawiło radość, że przy tej sposobności i z zagranicy odbieraliśmy dowody życzliwego współudziału, który stwierdza przyjazne stosunki państwa do innych rządów i odpowiada memu zaufaniu w niezachwianę trwałość pokoju.

Prezes gabinetu otrzyma odemnie polecenie uwiadomić panów o stanie skarbów i o zadaniach, które was oczekują na polu ustawodawstwa.

(Tutaj monarcha wręczył orędzie ks. Bismarkowi który czytał je dalej.)

Położenie finansowe państwa polepszyło się znacznie w porównaniu z rokiem przeszłym, w którym okazała się potrzeba powiększenia kwot, składanych przez pojedyncze państwa w skarbie cesarstwa niemieckiego. Zamknięcie rachunków za rok ostatni wykazuje pod wielu względami bardzo pomyślne rezultaty. Jeżeli jednak nie wykazuje ono znacznej nadwyżki, pochodzi to z zastosowania ustawy o użyciu nadwyżki z dochodów kolei żelaznych na pokrycie długów, zaciągniętych przez państwo na budowę tychże kolei.

W roku bieżącym nie możemy oczekiwać tak korzystnych wyników. Z powodu zmniejszenia się ruchów na kolejach nadwyżka w dochodach nie będzie prawdopodobnie tak wielką, jak to przewidywano przy układaniu budżetu. Mimo to wolno nam żywić nadzieję, że ostateczny wynik i w tym roku nie będzie niepomyślnym.

Należy nam mieć na względzie, że dotychczasowe dochody państwa nie dostarczają i dostarczyć nie mogą środków na pokrycie ciężarów, które państwo przyjęło na siebie przez przekazanie gminom dochodów z ceł i przez zapewnienie emerytury nauczycielom szkół ludowych, przez co uczyniono zarazem pierwszy krok do zaspokojenia potrzeb, dających się od lat wielu uczuwać w dziedzinie budżetów gminnych i szkolnych. Wydatki, które przybyły wskutek zaprowadzenia obu powyższych ustaw, wyczerpią w znacznej części dochody, które ustawy cesarstwa zapewniły skarbowi pruskiemu, podczas gdy budżet cesarstwa będzie znowu wymagał większych dodatków ze strony pojedynczych państw.

Wśród takich okoliczności nie mogą wystarczyć na przywrócenie w przyszłorocznym budżecie dochodów z wydatkami pomimo wszelkich oszczędności i ograniczenia wydatków, ani większe nadwyżki kasowe, na które przy wielu zarządach ruchu podług troskliwie ułożonych preliminarzy można będzie znowu liczyć, ani znaczne ulżenie ciężaru, co przez przemianę długów dotąd wyżej oprocentowanych na czteroprocentowe jest pewne. Dlatego też, chociaż w mniejszym rozmiarze, niż w roku ostatnim trzeba będzie korzystać znowu z kredytu, aby pokryć niedobór. Otóż tak w tem, jak niemniej w przekonaniu, że nie można poprzestać na skromnych początkach ulgi w ciężarach komunalnych i szkolnych, ani zwlekać polepszenie płac urzędników, znalazł rząd nowy powód do tego, by skierować swoją pracę ku dalszej reformie podatku na korzyść Rzeszy. Szczególnie zajął się pilnie tem, aby przygotować i przedłożyć ustawodawcze przepisy w celu zaprowadzenia monopolu wódczanego, po którego przyjęciu spodziewa się wystarczających dochodów dla zaspokojenia nagłych potrzeb państwa i całej Rzeszy, oraz zbawiennych skutków dla moralności i zdrowia. Projekt preliminarza państwowego na rok przyszły i projekt ustawy o zaciągnięciu pożyczki dla uzupełnienia dochodów przyszłorocznych będą panom wkrótce przedłożone.

Na polu czynności przemysłowej okazał się w niektórych gałęziach pracy zastój odbytu. Ten objaw jest wynikiem powiększenia produkcyi, spowodowanego dotychczasowemi korzystnemi następstwami pracy przemysłowej, oraz oznaką pragnienia, aby wyrobom niemieckim w zapasach z konkurującemi państwami przemysłowemi zapewnić przewagę.

Środek na to nie leży w obrębie naszego ustawodawstwa. Jedynie przywrócenie naszej produkcyi do miary istotnych potrzeb może usunąć zgubne skutki ekonomiczne, wynikające z nagromadzenia wyrobów, które się nie nadają do zbytu.

Pocieszające wyniki naszej polityki kolejowej pozwalają zaproponować panom i w tym roku wybudowanie szeregu linij kolejowych w różnych częściach kraju, przez co otwarty będzie przystęp do wielu ważnych okolic, w których przez to będzie się mógł podnieść rozwój ekonomiczny.

O troskliwości około popierania żeglugi na rzekach krajowych obok dalszych znacznych wydatków na uregulowanie rzek i na zakładanie żeglugi posłuży za dowód jeden wniosek, który zmierza do założenia kanału projektowanego już w r. 1883 bezskutecznie, kanału, prowadzącego z Dortmundu do portów w Ems, jednak z odpowiedniem rozszerzeniem pierwotnego projektu, a zarazem z wybudowaniem odpowiedniej dzisiejszym wymogom ruchu drogi wodnej od środkowej Odry do Berlina.

Skoro skutkiem świeżo zaprowadzonych urządzeń obwodowych i prowincyonalnych reforma admistracyi w prowincyi hanowerskiej została dokonaną w sposób

pożądany, a w prowincyi hesko-nasauskiej jest w bliskiej przyszłości oczekiwaną, więc pozostaje jeszcze to dzieło reformy do wykonania w czterech prowincyach Monarchii. W tym celu wypracowano przedewszystkiem projekt urządzeń obwodowych i prowincyonalnych dla Westfalii, który będzie przedłożony Panom do ustawodawczej uchwały.

Wypieranie żywiołu niemieckiego przez polski w niektórych prowincyach wschodnich nakłada na rząd obowiązek chwycenia się środków, które zdolne są zapewnić trwałość i rozwój ludności niemieckiej. Projekta, zmierzające do tego celu, będące obecnie w stadyum wypracowania, będą Panom swego czasu przedłożone.

(Cesarz odczytał następujący końcowy ustęp).

Czcigodni Panowie! Widzicie z tego, co, odczytano, że reprezentacyi kraju otwarto znowu obszerne pole ważnej pracy. Spodziewam się, że Wasza praca na tem polu i w tym roku będzie skuteczną i przy boskiej pomocy dla dobra kraju pożyteczną".

Książę Bismarck oświadczył następnie: Na rozkaz Jego Mości króla ogłaszam Sejm Monarchii za otwarty.

Z Belgradu.

(Wypuszczenie z więzień amnestyowanych przestępców politycznych. — Telegram dziękczynny do króla Milana.)

Z Belgradu donoszą pod d. 13 b. m.: Ogłoszony dnia 13 b. m. akt łaski królewskiej, amnestyonowania wszystkich politycznych przestępców, zamkniętych w różnych zakładach karnych, a przeważnie w fortecy belgradzkiej, w liczbie około 200, wywołał we wszystkich warstwach ludności najżywsze zadowolenie i znalazł w całym kraju sympatyczny odgłos. Ułaskawionych wypuszczono natychmiast z tutejszej cytadeli; a radosna ta chwila zamieniła się w formalną uroczystość, jakiej nie oglądały chyba ponure mury starej i bogatej w wspomnienia historyczne fortecy. Na powitanie amnestyonowanych wyruszyły tłumy publiczności; ułaskawieni ściskali się i całowali z oficerami, urzędnikami i mieszczanami, a do głosów radosnego powitania mieszały się okrzyki na cześć króla Milana. Z tych, których trzymano w więzieniu z powodu powstania zajczarskiego, wypuszczono dzisiaj ostatnią seryę w liczbie 76, pomiędzy tymi członków radykalnego komitetu centralnego: Teodorowicza, Michajlovica, Tanszanovica, profesora Stuparevica i Milosevica, byłego burmistrza Pirotu, w którego domu urządzoną była główna kwatera księcia Aleksandra. Wszyscy ci skazani byli swojego czasu na karę śmierci, a następnie ułaskawieni przez króla na dłuższe więzienie. Emigrantów nie amnestyonowano, co należy temu przypisać, iż proklamacya wojenna króla Milana wskazywała wyraźnie na emigrantów, jako takich, którzy postępowaniem swojem przyczynili się do wywołania wojny.

Do *Presse* telegrafują, iż w kołach politycznych i dyplomatycznych przywiązują do amnestyi wielkie znaczenie, którego następstwa okażą się już w najbliższej przyszłości.

Amnestyonowani członkowie radykalnego komitetu centralnego w własnem i w imieniu swoich towarzyszów niedoli wysłali do króla Milana, który przebywa w Niszu, telegram dziękczynny, w którym zapewniają równocześnie, iż na przyszłość poświęcą wszystkie swoje siły dla dobra ojczyzny, i że król może odtąd liczyć na ich lojalność i przywiązanie.

KRONIKA

— **Z komitetu Towarzystwa Groszowego** otrzymujemy następującą odezwę: Towarzystwo groszowe złożyło na wspomożenie ubogich Domu Pracy, za rok 1885 kwotę 910 zł. 61 ct. Komitet czuje się w obowiązku złożenia podziękowania Szanownym członkom tegoż Towarzystwa a do tych członków, którzy jeszcze zalegają z odesłaniem puszek, dołącza prośbę, ażeby jej jak najrychlej zwrócić raczyli. Bóg wynagrodzi miłosierdzie!

— **Egzamina nauczycielskie** do szkół ludowych pospolitych i wydziałowych przed tutejszą c. k. komisyą egzaminacyjną zaczną się dnia 22 lutego r. b. Podania, zaopatrzone w przepisane dokumenta, wnosić należy do c. k. rad szk. okręgowych.

— **Z grona reprezentacyi lwowskiej** zjednoczonego towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych ustępują w myśl § 2 alinei 3 zawartej umowy, pp.: wiceprezes p. Otton Hausner i członkowie dyrekcyi dr. Zygmunt Rieger i Henryk Rodakowski, których nazwiska na posiedzeniu reprezentacyi dnia 14 b. m., wylosowane zostały. W miejsce ich odbędzie się według osnowy § 17 statutu krakowskiego, wybór trzech nowych członków dyrekcyi.

— **Ks. Wilhelm Wirtemberski,** domniemany następca tronu wirtemberskiego, zaręczył się w tych dniach z księżniczką Charlottą Schaumburg-Lippe, córką księcia Wilhelma z Nachodu.

— **Wspaniałego dzieła** p. t. *Die Oesterreisch-Ungarische Monarchie in Wort und Bild*, wyszedł zeszyt czwarty, który się odznacza szczególnie pięknie wykonanemi rysunkami przedstawiającemi krajobrazy górskie, wodospady, lodowce a między innemi także jezioro rybne w Tatrach.

— **W zakładzie drohowyzkim,** w tych czasach ukończyło studya kilkunastu wychowańców w 19 roku, usposobionych w zawodach krawieckim, szewskim, kowalskim, stolarskim, piekarskim, kołodziejskim, murarskim i innych, umiejących dobrze pisać po polsku i niemiecku. Kuratorya pragnęła by im dopomódz w dostaniu odpowiednich miejsc. Wiadomość we Lwowie, w administracyi centralnej, gmach teatralny.

— **Sprostowanie.** W *Liście z Krakowa* w czwartkowym numerze *Gazety Lwowskiej* umieszczonym w felietonie, na drugiej stronie, w jedenastym wierszu od góry, zamiast z profesorami winno być z profanami.

— **Wyścigi na lodzie.** W niedzielę, 17 b. m., odbędą się przy koncercie muzyki wojskowej, wyścigi na lodzie, o nagrody, przez towarzystwo łyżwiarskie ustanowione. Bieg pierwszy rozpocznie się z uderzeniem godziny 4. Najciekawszym zaś będzie bieg projektowany dla panienek, w którym wygrywające otrzymają prześliczne lalki, umyślnie na ten cel z Wiednia sprowadzone. Po skończeniu wyścigów spalone będą na stawie ognie sztuczne i bengalskie.

— **Z „Sokoła".** W niedzielę, dnia 17 b. m., odbędzie się w sali gimnastycznej „Sokoła", koncert muzyki wojskowej 9 pułku pod kierownictwem kapelmistrza p. Falla. Do programu wchodzą utwory Meyerbeera, Styasny'ego, Mozarta, Straussa, Kaczkowskiego, Moszkowskiego, Donizetti'ego, Falla mazur „Hulaj dusza", Czibulki i Waldteufla.

— **Bal lechników** odbędzie się w salach kasyna miejskiego d. 1 lutego b. r. O ile wnosić można z powziętych uchwał komitetu, jakie roztrząsano i postanowiono na posiedzeniach, bal ten będzie świetnym początkiem tegorocznych zabaw karnawałowych. Dekoracye sali i apartamentów przyległych obok piękna posiadają cechę nadzwyczaj oryginalną, a więc i efektowną. Oświetlenie i porządki tańców będą również bardzo piękne. Prowincya licznie zgłosiła się już do udziału na zaproszenia rozesłane we wszystkie strony. Lwów prawdopodobnie nie da się wyprzedzić. Znana kapela wojskowa pułku piechoty nr. 9 ze swoim kapelmistrzem p, Fallem na czele przy[illegible] będzie nowe doborowe tańce.

— **Wykaz d[illegible]h** złożonych w komisaryacie dzienn[illegible]ścia dla ubogich miasta Lwowa, tytułem noworocznego: M. Dworzak 1 zł., Leib Menkes 50 ct., S. Dornhelm 1 zł., S. Laufer 50 ct., Geistlener 1 zł., Abe Offe 50 ct. A. Schellenberg 1 zł., Amalia Gebhardt i czynszownicy 3 zł. 80 ct., Dawid Pofer 50 ct., Alojzy Blecharski 1 zł., Michalina Ostrowska 3 zł., Maurycy Waschitz 1 zł., I. B. 40 ct., Sekretaryat Banku hipotecznego 100 zł., Teresa Kierkorowiczowa 2 zł., ks. Kajetanowicz, ks. Arcyb. Issakowicz, ks. Lewandowski, ks. Szymonowicz, po 2 zł., ks. Maramorosz 1 zł., kapituła rzym. kat. 20 zł., P. I. Piąsecki, Michalczewska, St. Markiewioz po 1 zł., Żegota Krówczyński. Willinger po 2 zł., Gerusiewicz, Kistryn po 50 ct., Kutalek, Horodyński, Babiński po 20 ct., Soleccy 2 zł., Bracia Kurkowscy 1 zł., Roman Stokłosiński 1 zł., Joanna Fedorowicz 30 ct., Franciszek Motylewski 30., Hr. Dzieduszyccy 2 zł., Dr. Fiałkowski 1 zł., właściciele realności 299 nr. 2 zł., Jan Spożarski 1 zł., Władysław Stachiewicz, dr. Błażejowski i Schram po 1 zł., Julian Szemelowski 1 zł., Józef Czarnecki 30 ct., Bylina cm. kontrolor 60 ct., Dr. Wilhelm Holzer, Tekła Sitti i Fr. Wolski po 1 zł., Edw. Kreutz i Chruszczewski po 50 ct.

— **Repertoar teatralny.** Dziś, w sobotę, 16 b. m., po raz pierwszy *Jadwiga*, opera w 4 aktach H. Jareckiego. — Jutro, w niedzielę, po południu *Książątko*, opera komiczna w 3 aktach Lecocqua, wieczorem o godzinie 7 po raz drugi *Nasi zięciowie*, komedya w 5 aktach K. Zalewskiego. — W poniedziałek, 18 b. m., po raz drugi *Jadwiga*, opera Henryka Jareckiego. — We wtorek, 19 b. m., *Cyrulik Sewilski*, opera w 4 aktach Rossini'ego. — Na wszechstronne życzenie publiczności, pozyskała dyrekcya teatru pannę Ellę Russell, jeszcze na dwa gościnne występy. We wtorek zatem wystąpi p. Ella Russel w *Cyruliku Sewilskim* w partyi Rozyny.

= **Samobójstwo.** Wczoraj w południe odebrał sobie z niewiadomej przyczyny życie Wacław Glanz, liczący lat 24, c. k. praktykant rachunkowy Namiestnictwa, w swem mieszkaniu pod l. 28 przy ulicy Kopernika, wystrzałem z rewolweru.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono ciemno bronzowy surdut o jasnej podszewce w ciemne paski, z aksamitnym kołnierzem, wartości 60 zł., z sukiennemi rękawiczkami i z cygarniczką, paltot męzki czarny sukienny z aksamitnym koł[illegible] wartości 25 zł.; beczkę piwa, a [illegible]; chusteczkę białą znaczoną L. i po[illegible] kwotą, przeszło 24 zł. — Zgubiono złoty kólczyk z ametystem; zastawniczą kartkę banku ruskiego l. 2.237 na srebrny zegarek, za 2 zł. zastawiony. — Znaleziono biały pliszowy jedwabny, balowy szal damski: bobrowy damski zarękawek.

— **Konkurs imienia Bogusławskiego.** Ogólna liczba sztuk, nadesłanych w oznaczonym terminie wynosi, do 70 W liczbie nadesłanych utworów najwięcej jest dramatów, bo aż 35, z tych 8 wierszem rymowanym, a 2 białym; dalej idzie 19 komedyj (2 wierszem rymowanym, 1 białym), 5 tragedyj (2 wierszem), oprócz tego 2 sztuki, 2 utwory dramatyczne i 1 „widowisko". Co do długości, jest 1 dramat 6-cio aktowy, 35 sztuk pięcioaktowych, 18 czteroaktowych, 9 trzyaktowych i jedna dwuaktowa, czyli ogółem 282 aktów, a z doliczeniem obrazów, prologów i epilogów 294 odsłon Komitet rozpoczął swe czynności od podzielenia się na trzy sekcye, pomiędzy które rozdzielił do odczytania nadesłane sztuki, sekcye zaś orzekać będą która ze sztuk zasługuje na odczytanie wspólne. Do sekcyi pierwszej należą członkowie komitetu: Kotarbiński, Kretkowski, Leo i Sienkiewicz; do drugiej Bogusławski, Chmielowski i Szymanowski; a do trzeciej Brzeziński, Henkiel i Konig. Na odbytem w tych dniach pierwszem ogólnem posiedzeniu, odczytano komedyę czteroaktową p. t. „Minowski", poleconą do wspólnego odczytu przez sekcyę trzecią. Następne posiedzenie komitetu, odbędzie się w piątek. — Według *Kur. Warsz.* konkurs zapowiada się pomyślnie. Nie przesądzając rezultatów sądu i nie twierdząc, ażeby w liczbie nadesłanych sztuk znajdować się miały utwory zasługujące bezwarunkowo na nagrodę i wolne od wszelkich zarzutów, pismo wspomniane wie już jednak, że kilka z tych utworów będzie mogło być z pożytkiem dla sztuki wprowadzonych do repertoaru Byłby to już rezultat nader pomyślny, tembardziej, że żaden z poprzednich konkursów, nie mógł się takim wyborem sztuk poszczycić.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu hr. Izabella de la Motte, z domu hr. Almasy, wdowa po c. k. tajnym radcy i dama Krzyża gwiaździstego, w 73 roku życia; w Kaizre hr. August Bellegarde.

— **Maksymilian hr. Coudenhove,** krajowy komtur zakonu Kawalerów niemieckich, obchodził przedwczoraj pięćdziesiątą rocznicę otrzymania rycerskiego pasowania. Wielki mistrz zakonu, Najd. Arcyksiążę Wilhelm, w towarzystwie Najd. Arcyksięcia Eugeniusza i przebywających w stolicy komturów, kawalerów i kapłanów zakonu, złożył przy tej sposobności gratulacye dostojnemu jubilatowi, na którego cześć odbył się też obiad u Jego ces. Wysokości.

— **Cesarzowa Eugenia**, jak donoszą angielskie dzienniki, wyznaczyła pensyę murzynowi, który na polu bitwy w Zululand podniósł zwłoki jej syna. Eksmonarchini pierwej już była go obdarzyła pierścieniem brylantowym, ale biedny człowiek musiał w niedostatku sprzedać go bogatemu amatorowi z Bostonu. Cesarzowa dowiedziawszy się o nędzy w jakiej ten murzyn się znajduje wyznaczyła mu pensyę.

— **Pątniczka.** W zeszłym tygodniu bawiła w Warszawie włościanka ze Żmudzi, Magdalena Idunkitas, która odbyła pielgrzymkę do Rzymu i Jerozolimy. Lądowe przestrzenie przebywała pieszo. Mówi tylko po litewsku i trochę po polsku.

— **Intendentem król. opery** i węgierskiego teatru narodowego w Peszcie, mianowany został hr. Stefan Keglevich.

— **Insygnia orderu Chrystusa** w brylantach, przesłanego przez Ojca św. księciu kanclerzowi niemieckiemu, według rzymskiego korespondenta *Hamb. Corr.*, kosztowały 15.000 lirów. Stanowią one gwiazdę brylantową o ośmiu ramionach, między któremi jest siedm mniejszych promieni. Gwiazda ma średnicę wynoszącą 8 centymetrów. W środku jest krzyż Chrystusowy, ażurowy, z czerwonej emalii, otoczony zdobnym złotym wieńcem z liści i żołędzi dębowych. Drugą oznaką jest wielki czerwony krzyż emaliowy na czerwonej wstędze, zakładającej się na około szyi. Krzyż ten wisi na złotej koronie. Na wstędze wyobrażone są złote emblemy, jako to helebardy, działa, miecze, hełmy i rynsztunki. Cała dekoracya ma w długości średnicę wynoszącą 14 centymetrów.

— **Cenne dzieło,** znajduje się w posiadaniu Zgromadzenia XX. Misyonarzy na Stradomiu w Krakowie. Jest to unikat z wieku XI biblii, przepięknie na pargaminie spisanej, z inicyałami, przedstawiającemi w barwach kolorowych wyobrażenia Swiętych pańskich. Dzieło dobrze zachowane, brak tylko karty tytułowej. Jak się dowiaduje *Now. Ref.* obecni właściciele białego tego kruka, którego wartość oszacowaną została na kilka tysięcy funtów szterlingów, mają zamiar sprzedać biblię i w tym celu zarządzili odbicie fotograficzne jednej z kart, wypełniających dzieło.

— **Wielką defraudacyę,** gdyż około 120.000 zł., wykryto w tych dniach w kasie gminnej miasta Wielka Kikinda na Węgrzech. Kilku urzędników zostało zasuspendowanych, a dochodzenie karne wdrożone.

— **Pożar** zniszczył w tych dniach przędzalnię firmy Kayser & Biesing w Akwisgranie, do szczętu. Zdaje się, że 17 osób utraciło życie w tej katastrofie; dotąd jednak znaleziono tylko 5 zwłok ludzkich.

— **Wypadek na ślizgawce.** Zeszłej soboty w londyńskim Regentsparku ślizgało się na sadzawce kilkaset osób, gdy nagle lód się załamał i przeszło 100 ślizgających się wpadło do wody. Szczęściem sadzawka była bardzo płytka, skończyło się więc tylko na nieprzyjemnej kąpieli i przestrachu. Przed dziewiętnastu laty wypadek podobny w tem samem miejscu, pochłonął 40 ofiar.

— **Błyskawice i grzmoty** obserwowano dnia 5 b. m. w Hamburgu. Po tem zjawisku spadł deszcz zmieszany z gradem i śniegiem.

— **Mordercy prefekta** departamentu Eure, według ostatnich depesz z Paryża, jeszcze nie zostali schwytani. Prefekt, zamordowany, jak wiadomo, podczas jazdy w wagonie, miał dwie śmiertelne rany w głowie, z których jedna pochodziła z postrzału, druga zaś zadana została ostrem narzędziem.

— **Zima w Ameryce!** W całych Stanach Zjednoczonych, a nawet w północnym Meksyku zima w tym roku jest niezwyczajnie surowa. W ostatnim tygodniu wiele pociągów ugrzęzło w zaspach śnieżnych, przyczem około 90 ludzi znalazło śmierć przez zmarznięcie. Podczas ostatnich burz na wodach amerykańskich rozbiło się 200 statków; wielu marynarzy utonęło lub zmarzło na śmierć.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów.

Notatki literacko-artystyczne.

(*L. T.*) **Wczorajszy odczyt** hr. W. Dzieduszyckiego zgromadził w sali ratusz dobrane, ale niestety nie tak liczne grono słuchaczy, jak należało się spodziewać, że przedmiot odczytu, tak zajmujący i tak dotąd żywotny, zgromadzić powinien. Prelegent mówił o stosunku Rusi do dawnej Rzeczypospolitej polskiej. Wskazał on najprzód, że początkowy rozwój Słowiańszczyzny zapowiadał, jakoby z roiska jej plemion miały się wytworzyć trzy państwa odrębne a potężne: jedno południowe ze stolicą w Konstantynopolu, drugie zachodnie, czesko-polskie, ze stolicą w Pradze, trzecie wschodnie, litewsko-ruskie, ze stolicą w Kijowie. Następnie starał się wytłómaczyć dla czego rzeczy inny obrót wzięły. Jak na południu ani Bułgarzy, ani następnie Kroaci i Serbowie nie zdołali zjednoczyć w jedno państwo wszystkich Słowian półwyspu bałkańskiego, tak na zachodzie nie utrzymało się wielkomorawskie państwo Mojmirydów wobec rzymsko niemieckiego cesarstwa, które umiało zniweczyć i wszystkie późniejsze usiłowania polskie i czeskie, zmierzające do zlania ludów lechickich, czeskich i połabskich w jeden organizm państwowy, zdolny stanąć niezwyciężoną zaporą zaborczej polityce germańskiej. Na wschodzie zbudowali wprawdzie Waregi ze Skandynawii wielką obszarem monarchię, ale nie dali jej trwałych podstaw bytu, gdyż nie zespolili jej cywilizacyą z zachodem. Dla tego jeden najazd hord azyatyckich wystarczył, żeby rozchwiać Ruś w najgłębszych podstawach, rozerwać ją na trzy części, z których jedna, najbliższa cywilizacyi zachodniej, kłoniła się ku Polsce, druga łączyła się z Litwą, a trzecia ulegała kniaziom Suzdalu a potem Moskwy, którzy ugruntowali swoją potęgę na plemionach niesłowiańskich, Słowiańszczyźnie wrogich. Ale i Litwa nie miała warunków przyszłości; w nieuniknionem następstwie musiała więc szukać ocalenia w połączeniu się z Polską, która właśnie dopiero po burzy tatarskiej skonsolidowała się ostatecznie pod ręką swego wielkiego króla ustawodawcy i gospodarza, a opierając się z trudnością naciskowi germanizmu od zachodu, szukała wzmocnienia sił swoich w sojuszu z sąsiadami wschodnimi. Tak więc obopólny interes zjednoczył Litwę z Polską, a przez Litwę i Ruś; zjednoczyła je konieczność dziejowa i dla tego mimo dążeń separatystycznych, tak Polski, jak Litwy i Rusi, zjednoczenie to nie tylko się nie rozchwiało, lecz owszem coraz bardziej się utrwalało, w nieporozumieniach i starciach wzajemnych. Na tem skończył się pierwszy wykład. Prelegent rozwinął rzecz całą jasno i zwięźle, w poglądach szerokich, podnosząc tylko wybitne momenta, a nie zapuszczając się w szczegóły, któreby mogły znużyć uwagę słuchaczów i utrudnić im pochwycenie myśli przewodniej. Tem bardziej też ubolewać należy, że audytoryum nie było tak liczne jak tego należało się spodziewać, tak ze względu na przedmiot odczytu, jak i na osobę prelegenta, którego obszerna i gruntowna wiedza, a zarazem wymowny i jasny sposób przedstawienia rzeczy, dawały z góry niezawodną rękojmię słuchaczom. Mamy też niepłonną nadzieję, że na drugi odczyt, który się odbędzie w poniedziałek d. 18 b. m., publiczność nasza licznem zebraniem się złoży dowód zamiłowania swego rzeczy ojczystych, a zarazem dowód uznania dla prelegenta, który czas swój i trudy na cel dobroczynny tak ochotnie poświęca.

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Posiedzenie lwowskiej Izby** handlowej i przemysłowej odbędzie się w sali posiedzeń Izby handlowej i przemysłowej, dziś, w sobotę, o godzinie 6 wieczór. Na porządku dziennym: 1. Zatwierdzenie protokołu z ostatniego posiedzenia; 2t Dalszy ciąg rozpraw nad zmianą regulaminu czynności Izby. Referent r. p. Gubrynowicz.

* * **Kasa oszczędności miasta Kołomyi.** Kapitał wkładkowy wynosił dnia 1 grudnia 1885 roku na 2025 książecz. 726.128 zł. 44½ ct., w grudniu 1885 włożyło stron 151 między temi na nowe książ 78 24.675 zł. 92 ct., odsetki z dnia 31 grudnia 1885 r. nieodebrane i do kapitału dopisane 16.255 zł. 7 ct., przeto razem stron 2103, wynosi ogólną sumę 767.059 zł. 43½ ct.; z pomienionej sumy zwrócono 140 stron. z umorzeniem książeczek 72 w sumie 31.410 zł. 84 ct., przeto stan wkładek z d. 31 grudnia 1885 roku wynosi razem dla 2031 książ. 735.648 zł. 59½ ct.

Dr. K. Maramorosch, prezes Dyrekcyi. — *Witkowicki*, buchalter.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

XXIII. posiedzenie zagaił dzisiaj Marszałek krajowy o godzinie 11tej m. 20 przed południem.

Wpłynęły jeszcze nowe petycye, które przekazano właściwym komisyom:

Przy petycyi komitetu ratunkowego w Mikołajowie dla niesienia pomocy pogorzelcom w Nadiatyczach, o datek dla tych pogorzelców, wniósł poseł Ohrymowicz nagłość tej sprawy i prosił aby Izba bez odsyłania tego przedmiotu do komisyi uchwaliła natychmiast kwotę 200 złr. tytułem zapomogi dla pogorzelców. Izba uchwaliła nagłość tudzież kwotę proponowaną.

Pos. Abrahamowicz interpelował przewodniczącego komisyi kultury krajowej w sprawie petycyi komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego o urządzenie składów zbożowych za inicyatywą Banku krajowego. Sprawa jest ważną i zasługuje na załatwienie. Mowca zapytuje tedy, w jakiem studyum znajduje się ten przedmiot w komisyi kultury krajowej.

JE. Ludwik hr. Wodzicki odpowiada, że sprawozdawca przygotował już referat, który był przedmiotem ożywionej dyskusyi, po której uchwalono zasięgnąć opinii znawców. Po wysłuchaniu zdania znawców, referent zmodyfikował swoje zapatrywania i właśnie na dzisiejszem posiedzeniu komisyi ma być przedmiot załatwiony.

Pos. JE. hr. Wodzicki oświadcza następnie, że komisya kultury krajowej, do której odesłano wczoraj w nocy sprawę popierania przedsiębiorstw melioracyjnych z tem, że przedmiotem specyalnej dyskusyi ma być projekt Wydziału krajowego, uchwaliła po ożywionej rozprawie wszystkiemi głosami, z wyjątkiem jednego głosu, że od swoich wniosków i zapatrywań odstąpić nie może i że nie zmieni swojej opinii, jako sprawy tego rodzaju powinny być traktowane stopniowo Z powodu, że w komisyi zapadła uchwała prawie jednogłośnie, tak, że nie mógł być nawet zgłoszony wniosek mniejszości komisyi, przeto projekt Wydziału krajowego, który ma być podstawą specyalnej dyskusyi w pełnej Izbie, musi zastępować w Izbie referent Wydziału krajowego. Mowca prosi tedy, ażeby wszelkie wnioski wczoraj przedłożone w dyskusyi ogólnej, a mające związek z tą sprawą, zostały oddane referentowi Wydziału krajowego.

JW. Marszałek zapytuje w tej mierze Izbę o opinię. Izba oświadcza się za opinią, wypowiedzianą przez J. E. Wodzickiego, ażeby referat w sprawie przedsiębiorstw melioracyjnych, objął w pełnej Izbie referent Wydziału krajowego.

Po tej uchwale oświadcza p. Marszałek, „że nie może ona być precedensem na przyszłość; komisya bowiem musi tak długo być czynną, jak długo tego Izba wymaga“. Sprawa zostanie oddaną referentowi Wydziału krajowego i stanie we wtorek na porządku dziennym pełnej Izby.

Z porządku dziennego pos. Skarszewski motywował w pierwszem czytaniu swój wniosek wczoraj do laski marszałkowskiej złożony; przekazano go komisyi podatkowej.

Z kolei pos. Wierzbicki przedłożył sprawozdanie komisyi kultury krajowej w przedmiocie przemysłu krajowego, która to sprawa, na wczorajszem rannem posiedzeniu, została zwróconą komisyi. Komisya uwzględniając uwagi pos. Pietruskiego i Rybickiego poczynione co do punktów 5 i 7 swoich wniosków, poczyniła stylistyczne poprawki, które rozchwiać muszą obawy, jakoby projektowana komisya przemysłowa miała stać się zwierzchniczą władzą Wydziału krajowego. Dalej zamieściła komisya nowy punkt 8 po myśli wniosków pos. Sapiehy i Romanowicza co do utworzenia stałego funduszu subwencyjnego.

W rozprawie szczegółowej, przyjęto 1, 2 i 3 punkt wniosków komisyi, bez dyskusyi. Przy punkcie 4 w którym komisya wstawia do budżetu kwotę 7500 zł. na dalsze urządzenia stacyi doświadczalnych chemiczno-technologicznych, przemawiał pos. Abrahamowicz i Chrzanowski za wykreśleniem tej sumy; pp. zaś Gorayski i JE. Sapieha bronili wniosku komisyi.

Godzina 1½, dyskusya specyalna trwa dalej.

Najj. Pan raczył udzielać dnia 14 b. m. ogólnych posłuchań i przyjąć pomiędzy innymi porucznika dr. księcia Ponińskiego.

Tego dnia o godz. 6 wieczorem odbył się obiad w apartamentach Najj. Pana, na który otrzymało zaproszenie liczne grono kościelnych, cywilnych i wojskowych dostojników.

U Najd. Cesarzewiczowstwa odbył się przedwczoraj obiad na 17 nakryć, w którym wzięli udział pomiędzy innymi: prezes gabinetu hr. Taaffe, Minister dr. Dunajewski i nowy namiestnik Dalmacyi gen. Cornaro.

Presse i *Fremdenblatt* donoszą, iż c. k. radca ministeryalny w Ministerstwie wyznań i oświecenia Gniewosz, przechodzi w stan spoczynku i że na jego to miej ce został powołany do Wiednia radca galicyjskiego Namiestnictwa dr. Rittner.

Austro-węgierski sekretarz poselstwa w Madrycie, hr. Andrzej Potocki po kilkudniowym pobycie w Wiedniu udał się przewczoraj na swoją posadę.

Parlament niemiecki większością głosów uchwalił wczoraj przystąpić bezzwłocznie do dyskusyi nad wnioskami w sprawie wydalań z Prus. Dep. Windthorst uczynił do wniosku stronnictwa wolnomyślnego wniosek ewentualny, aby parlament uchwalił i wyraził przekonanie, że wydalenia obywateli austryackich i rossyjskich, zarządzone przez rząd pruski, są nieusprawiedliwione i niezgodne z interesami obywateli niemieckich.

Niemiecka rada związkowa przekazała przedłożenie w sprawie monopolu spirytusowego komisyom handlowej, cłowej i prawniczej.

Dzienniki poznańskie dowiadują się z kół poselskich, że sprawa monopolu wywołała w Kole polskiem parlamentu niemieckiego bardzo żywe zajęcie, i że posłowie polscy zbierają materyał, i przygotowują się do gruntownych rozpraw.

Wybór prezydyum sejmu pruskiego odbędzie się dzisiaj.

Część dzienników berlińskich przygotowuje opinię publiczną na to, że prawdopodobnie niezadługo poselstwo pruskie przy Watykanie wyniesione będzie do godności ambasady niemieckiej, a w zamian za to przybędzie do Berlina nuncyusz apostolski, albowiem jeszcze dnia 30 stycznia 1872 roku książę Bismarck powiedział w parlamencie, iż osobiście wcale nie jest przeciwny urządzeniu nuncyatury w Berlinie, lecz że zamiarowi temu sprzeciwiają się sfery wyższe i opinia publiczna. Dziś — powiada *Vossische Zeitung* — przeszkody te ustały.

Natomiast odbierająca częstokroć informacye z pałacu kanclerskiego *Post* zaprzecza pogłoskom, jakoby był zamiar przeniesienia stolicy arcybiskupiej z Poznania do Berlina.

Z Petersburga donoszą do *Pol. Corr.*, iż w kołach tamtejszych uważają stanowisko ministra skarbu, Bungena, za zachwiane, gdyż car bardzo jest niezadowolonym z rezultatu budżetu państwowego na r. 1886.

Złożona w ministerstwie skarbu specyalna komisya dla oznaczenia sumy dłużnej Rossyi przez Bułgaryę obliczyła koszta utrzymania wojsk bułgarskich i wschodnio-rumelijskiej milicyi w czasie rossyjsko-tureckiej wojny na 6,900.000 rubli. Komisya nie powzięła jeszcze uchwały co do sposobu, w jaki Bułgarya ma spłacić dług powyższy.

Nowoje Wremja dowiaduje się, że rozmaitym zarządom kategorycznie zabroniono robić zamówienia za granicą nawet w razie, gdyby przygotowanie potrzebnych wyrobów napotkało z początku w Rossyi na pewne trudności.

Według relacyi z Wiednia, w tamtejszych sferach dyplomatycznych spodziewają się stanowczo, że Serbia mimo wojennego usposobienia ludności i mimo, iż odpowiedź rządu serbskiego na zbiorową notę mocarstw brzmieć będzie prawdopodobnie odmownie, nie chwyci ponownie zą broń po upływie zawieszenia broni. Podług prywatnych ale wiarogodnych wiadomości nadchodzących z Serbii, panslawistyczni agenci, nie chcąc dopuścić do porozumienia między Serbią a Bułgaryą, podniecają wojenne usposobienie ludu serbskiego.

Urzędowy organ hiszpański *Gaceta* ogłasza komunikat ochmistrza dworu do prezesa ministrów, zawiadamiający o orzeczeniu lekarskiem, według którego królowa regentka znajduje się obecnie w piątym miesiącu stanu błogosławionego. Zwykle w takich wypadkach, dwór hiszpański przywdziewał na kilka dni strój galowy, tym razem jednak, z powodu żałoby po królu Alfonsie, od zwyczaju tego polecono odstąpić. Nakoniec donosi *Gaceta*, że królowa zawiadomiła o radośnej nowinie wszystkich prałatów królestwa i wystosowała prośbę, ażeby zarządzeniem nabożeństw uprosili u Boga szczęśliwe rozwiązanie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 14 stycznia. (*Tel. pr.*) Do *Pol. Corr.* donoszą z Warszawy, że generał-gubernatorstwa: warszawskie, wileńskie, kijowskie i odeskie mają być zamienione w zwykłe gubernie Zarządzenie to, które ma nastąpić z powodów polityczno-administracyjnych, pozostaje podobno w związku z zamierzoną dalszą russyfikacyą polskich prowincyj.

Wiedeń, 16 stycznia. (*Tel. pryw.*) Dotychczas nie nadeszła jeszcze ani z Aten, ani z Belgradu i Sofii odpowiedź na znaną zbiorową notę Mocarstw w sprawie rozzbrojenia.

Ponownie obiega pogłoska o zawarciu przymierza pomiędzy Serbią i Grecyą.

Wiedeń, 16 stycznia. Autor dramatyczny Berg zmarł w tutejszym zakładzie dla obłąkanych.

Peszt, 16 stycznia. W toku rozpraw budżetowych w Izbie deputowanych prezes gabinetu Tisza miał mowę w której bronił polityki finansowej rządu. Wśród okląsków Izby p. Tisza wskazał na pomyślniejsze położenie w Kroacyi, gdzie większość sejmowa walczy w obronie utrzymania stosunku z Węgrami. Również należy zaznaczyć polepszenie pod względem stosunków narodowościowych w Węgrzech. Rząd odpiera wszelkie skrajne żądania, a zarazem żądania węgierskich szowinistów. Polepszenie kredytu węgierskiego jest faktem niezbitym, a to dowodzi, że rząd spełniał zawsze swoją powinność. W końcu powołał się p. Tisza na prace ekonomiczne, i podniosł potrzebę zaniechania inwestycyj a to aż do czasu, gdy z pomocą rezultatów przedsięwziętych już inwestycyj będzie można uczynić zadość nowym uprawnionym potrzebom.

Londyn, 16 stycznia. Niektóre poranne dzienniki donoszą, że gabinet postanowił przywrócić na nowo moc obowiązującą kilku przepisom irlandzkiej ustawy przymusowej, pragnąc tym sposobem stłumić nadużycia jakich dopuszczają się niektórzy mieszkańcy Irlandyi.

Poranne dzienniki ogłaszają korespondencyę Carnervona z lordem Salisburym, z której wynika, iż Carnervon ustąpił nie z powodu różnic zachodzących między nim a gabinetem w polityce irlandzkiej, lecz dlatego, iż już przy objęmowaniu stanowiska wicekróla oświadczył, że pozostanie na niem tylko do chwili zebrania się parlamentu.

Warszawa, 16 stycznia (*Tel. pr.*) Budowa kolei żelaznej z Dąbrowy do Granicy zostanie rozpoczętą na wiosnę. Jest zamiar ukończenia jeszcze w roku bieżącym ważnych pod względem strategicznym linij żelaznych.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel. pr.*) Ks. Bismarck wyznaczył każdorazowego prezydenta parlamentu niemieckiego na kuratora fundacyi, powstałej ze składek zebranych z okazyi zeszłorocznego jubileuszu 25 letniego jego urzędowania w charakterze ministra. Procenta tej fundacyi mają być obracane na stypendya dla kandydatów wyższego stanu nauczycielskiego jako „krzewicieli idei narodowej“.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel. pryw.*) Zapewniają, iż z powodu zajść na wyspach Samoa nie nastąpiło bynajmniej naprężenie pomiędzy Niemcami i Anglią.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel. pryw.*) Jako kandydata na stolicę arcybiskupią w Poznaniu wymienia *Post* profesora gimnazyalnego w Kładsku (Glatz, na Szląsku) ks. Goebla, młodego jeszcze kapłana, który oprócz teologicznych odbył także studya filologiczne. Ks. Goebl pochodzi z ojca Niemca, a matki Polki.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel pryw*) Zgromadzenie złożone z 2000 wyborców uchwaliło wczoraj rezolucyę przeciw monopolowi spirytusowemu, oświadczając, iż należy takowy odrzucić z powodów zarówno politycznych, jak moralnych i ekonomicznych.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel. pryw.*) Hr. Adlersberg zawiezie do Petersburga własnoręczne pismo cesarza Wilhelma do cara Aleksandra, w którem poruszone zostaną podobno także wypadki na półwyspie Bałkańskim.

Berlin, 16 stycznia. Parlament niemiecki załatwił interpelacyę ks. dr. Jażdżewskiego, w sprawie wydalania obcokrajowców, poczem rozpoczął dyskusyę nad wnioskami odnoszącemi się do sprawy tych wydaleń. Dzisiaj toczą się dalsze obrady nad tym przedmiotem. Ze strony rządu nie był wczoraj nikt obecnym na posiedzeniu.

Sofia, 16 stycznia. Do *Agencyi Havasa* donoszą z Filipopola: Wysłani do Sofii delegaci dla złożenia życzeń ks. Aleksandrowi przywieźli z sobą zapewnienie, iż kilka Mocarstw zgodziło się w zasadzie na unię bułgarską i że kwestya ta zawisła jest obecnie od przyzwolenia W. Porty. Wiadomość powyższa wywołała tutaj wielkie zadowolenie.

Belgrad, 16 stycznia. Ze strony urzędowej zapewniają stanowczo, iż tendencyjnym wymysłem jest doniesienie jednego z peszteńskich dzienników o rzekomych antidynastycznych planach Ristica, Pirocanaca i ich przyjaciół politycznych.

Rzym, 16 stycznia. Papież odbył wczoraj zapowiedziany tajny konsystorz, na którym po allokucyi prekonizował pomiędzy innymi biskupa tarnowskiego, ks. Łobosa.

Konstantynopol, 16 stycznia. (*Tel. pryw*) W kołach tutejszych utrzymują, iż na wypadek, gdyby Grecya wzbraniała się przystąpić do rozbrojenia swoich wojsk, Turcya byłaby zdecydowaną wystąpić przeciw niej zbrojnie. W. Porta mniema, iż żadno z Mocarstw nie podniosłoby zarzutu przeciw podobnej akcyi.

Londyn, 16 stycznia. (*Tel. pr.*) W kołach tutejszych zapewniają, że gdyby z Aten nadeszła odmowna odpowiedź na notę mocarstw w sprawie rozzbrojenia, Anglia będzie zdecydowaną pozostawić Grecyę własnemu jej losowi.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc styczeń dla prenumeratorów cało - i pół rocznych.

W Teatrze hr. Skarbka

W sobotę dnia 16 Stycznia 1886

po raz pierwszy:

JADWIGA

opera w 4 aktach. Libretto ułożone podług Szujskiego. — Muzyka Henryka Jareckiego

Początek o godzinie 7mej wieczorem.

Przyjechali do Lwowa
dnia 16 stycznia 1886

Hotel Europejski

Pp. W. Bobowski z Sanoka, J. Rosenstock z Skałata, J. Wachtel z Wiednia.

Hotel Francuski

Pp. S. br. Doliniański z Dolinian, J. Zieleniewski z Podwołoczysk, A. Szczepański z Laszek, H. Glaessel z Wiednia, Z. Majer z Wiednia, T. Komoly z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. J. Żukotyński z Rossyi, W. Skarzyński z Słotwiny, K. Lechicki z Wiednia, K. Lechicki ze Stryja, K. Gorecki ze Stanisławowa, A. E. l' Etanche z Borysławia, Dr. Z. Lachowicz z Jaworowa, A. G. von Festenburg z Berna.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1885.

przychodzą do Lwowa:

podług zegaru lwowskiego

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 5 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 3 min. 30 po połudiu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 minut 50 wieczór pociąg mięszany lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 20 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 35 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Husiatyna Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, i Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 1 min. 25 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, Nowego Sącza.

Pociąg osobowy: o godz. 8 min. 25 rano ze Stryja, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz. 6 min. 7 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 35 po południu pociąg mięszany o godz 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 20 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

NADESŁANE.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 stycznia 1886, godzina 1 min 50. Alp. Tow. górn. 31·90, Węg. akcyi. kredyt. 303 50, Akcye anglo-austr. 108 80, Akcye banku Union 78·— Akcye kolei Karola Ludwika 220·10, Akcye kolei północnej 2?9 25, Akcye kolei południowej 132·25 Akcye kolei Alföld 186·—, Akcye kolei Elżbiety 264 50 Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 226 25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 175·25, Wiedeńskie losy 124·75 akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 79·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·—, Losy regulacy Cisy —.—, Losy tureckie —·—. Węgierska renta 101·22, Akcye związkowego banku 106.10 Akcye banku obrotowego — .Akcye kolei państwowej —·—. Rubel papierowy 1·24.75, Węgierskie losy 117·75, Marka niemiecka —. Usposobienie mocne.

Wiedeń, 15 stycznia 1886 r. godzina ... minut 35. Akcye kredytowe 298 20, Ang... Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 221·60, Południowa —·—. Renta papierowa 84·15, Galic. listy zastawne 102 5.. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —. Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1883—·—, Napoleondor 10.04 — Rubel papierowy —·—. Usposobienie

Wiedeń, 16 stycznia 1886 r., godz. 1 min. 40. Akcye kredytowe 298·—, Anglo-Austr. 110·50, Unionbank 78·—, Kolej Karola Ludwika 221.50 Południowa 132·75, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 91·.. 6% listy zastawne banku krajowego ... $4^{1}/_{2}$% pożyczka krajowa z 1883 roku ... Napoleondor 10.04.50, Rubel papierowy 1.24.7.. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 15 stycznia. **Wiedeń:** Pszenica za 100 kilogram. —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita za 10.000 litr procent 24·87 do 25·12 zł. **Budapeszt:** Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 7·.. do 7·88 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— zł. **Berlin:** Pszenica żółta (kwiecień—maj) 152·75 do — żyto — m., spirytus 38 1.. rzepakowy olej — m., Szczecin: Pszenica —·— rzepik —·—. **Paryż:** mąki 159 kilogr. 47.90, fr olej rzepakowy — fr., spirytus ... fr. **Wrocław:** Pszenica — ... kukurudza ... owies —·—, spirytus — — **Kolonia:** Pszenica —

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 15 stycznia 1886.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	218	50	222	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	225	50	228	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	273	—	277	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	220	—	225	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	99	90	100	90
„ „ „ 4 prc. w. a.	90	75	91	75
„ „ „ 5 prc. okresowe	99	90	100	90
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^{1}/_{2}$ l.	87	60	88	60
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	—	103	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	75	99	75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	56	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^{1}/_{2}$ pr. w. a. w likwidacyi		—	51	—
$4^{1}/_{2}$ prc. kraj. listy zastawne				
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m k	103	50	104	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	97	—	98	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr z r. 1883 po $4^{1}/_{2}$ pr. wa.	90	50	91	50
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	25	50	27	50
6. Monety				
Dukat holenderski	5	85	5	95
Dukat cesarski	5	88	5	98
Napoleondor	9	97	10	08
Półimperyał	10	30	10	40
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$23^{5}/_{8}$	1	$25^{5}/_{8}$
100 marek niemieckich	61	70	62	70
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 13 stycznia 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	83.95	84.10
luty-sierpień	83.90	84.05
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	84.10	84.25
kwiecień-październik	84.10	84.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	128.—	128.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.80	140.20
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140 20	140.60
„ „ 1864 po 100 złr.		170.50
„ „ 1864 po 50 złr.		
Renty Com. po 42 lir. austr.		
Listy zastaw. domen. państw. po złr. 5 prc.	159.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	101.05	101.25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	112.35	112.50
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	107.50	—.—
Bukowiny	103.—	104.—
Galicyi	103.50	104.50
Niższej Austryi	107.50	108.25
Siedmiogrodu	103.60	104.20
Węgier	104.—	104.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	106.—	106.30
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	227.50	228.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	555.—	564.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	871.—	873.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dnn. po 500zł. m.	465.—	467.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	243.75	244.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	22 0	2285
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	219.—	219.50
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	226.25	226.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	266.10	266.30
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a	132.25	132.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	174.75	175.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^{1}/_{2}$ pr. w złocie w 50 l.	100.—	100.60
„ „ „ premiowe po 3 prc.	98.50	99.—
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^{1}/_{2}$ pr.	99.75	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.—	91.50
„ „ „ „ po 5 prc.	100.25	100.50
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.25	100.50
Banku hip. po 6 prc.	102.50	102.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	——
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.40	103.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^{1}/_{2}$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^{1}/_{2}$ prc.	103.25	103.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.70	101.10
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	99.75	100.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.80	106.40
„ „ po 100 zł. w. a.	101.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^{1}/_{2}$ prc.	100.30	100.90
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.50	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.—	82.50
z r. 1884	89.25	89.75
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—.	100·50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	1?8.—	178.25
Clarego po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.—	114.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.75	20.25
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.—	18.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.50	22.—
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	44.—	45.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.25	39.75
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.80	14..
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	8 45	8..
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.40	19..
Salma po 40 zł, m. k.	57.—	53..
St. Genois po 40 zł. m. k.	52.75	26..
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	25 75	133..
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	132.50	67..
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	[illegible]
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.30	38..
Windischgratza po 20 zł. m. k.	38.25	[illegible]
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	127 05	127..
Paryż za 100 fr.	50.30	50..
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.94.—	5.96—
„ pełnej wagi	5.93.—	5.95—
Korona	—.—.—	—.—
20-frankówka	10.05.—	10.06
Rossyjski imperyał	10.35.—	10.37
Talar związkowy	—.—.—	—.—
Srebro	—.—.—	—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
$4^{1}/_{2}$ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	9..
4 prc. krajowe listy zastawne	91,50	[illegible]

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 15 stycznia 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	84	1.
„ „ „ w srebrze	84	2.
Renta w złocie	112	..
5 prc. austr. renta marcowa	101	1.
Akcye banku wiedeńskiego	871	
„ „ kredytowego	298	2.
Londyn	126	8.
Srebro		
Napoleondor	10	0.
Dukat cesarski men.	5	9.
100 marek niemieckich	62	1.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 13135 [290]

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż Jędrzej Godek z Brzezin uznany marnotrawcą pozostaje pod kuratelą Wojciecha Chmury z Brzezin.

Ropczyce, 24 listopada 1885.

L. 8105 [289]

W miejsce Wasyla Harchsza ustanowiono dla marnotrawcy Fedka Cucha kuratorem Lewka Tarasa z kościaszyna.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, dnia 20 listopada 1885.

L. 27250 (194 3—3)

Jędrzej Soboń z Wierzchosławic uznany marnotrawcą, kuratorem Maciej Soboń.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Tarnów, 19. grudnia 1885.

L. 8924 (21 3—3.

Fedka Batiucha uznano marnotrawcą Kuratorem ustanowiono Mikołaja Kiczuna obaj z Głuchowa.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz dnia 29 listopada 1885,

Rozmaite obwieszczenia.

L. 17401 [283 1—3]

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Mojżesza Jammenfelda i Natana Jammenfelda z Czortkowa, że dla nich, w celu doręczenia wydanego na prośbę Jakóba Horowitza przeciw nim nakazu zapłaty z 7 października 1885 l. 13947 pto 200 złr. zpn. tudzież uchwał zapaść mających kuratorem ad actcum adwokata dra. Michała Fischlera z substytucyą adwokata dra Wurza ustanowiono.

Wzywa się więc tychże, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środków dostarczyli lub innego zastępcę obrali i sądowi donieśli, gdyż wynikłe z zaniedbania następstwa sami sobie przypiszą.

Stanisławów, 16 grudnia 1885.

L. 5576 [299 1—3]

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Izydora Lamma, że przeciw niemu jako właścicielowi firmy A. D. Bardasch, wniósł Franciszek Gabain pod dniem 6 lipca 1885. l. 33.121, pozew o zapłacenie kwoty 247 złr. 50. ct. i że pozew ten ustanowionem z zastępstwem p. dra. Bodeka kuratorowi adw. dr. Landesbergerowi w skutek uchwały ts. z dnia 5. stycznia 1886, l. 55.761, doręczony został, którą to uchwałą także termin do rozprawy sumarycznej w tym sporze na dzień 16. lutego 1886, o 11 godzinie rano w sali rozpraw tut. sądu wyznaczony został.

Wzywa się więc Izydora Lamma, aby ustanowionemu kuratorowi wszelkich do obrony posłużyć mogących środków udzielił lub innego zastępcę sobie ustanowił i o tem sądowi wcześnie doniosł, w przeciwnym bowiem razie, skutki jakie z tego zaniedba nia wypłyną sobie tylko przypisać będzie zmuszonym.

Lwów, dnia 5 stycznia 1886.

L. 6525 [28..]

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach oznajmia, że w dniu 19 grudnia 1885 wpisano w rejestrze firm pojedyńczych firmę „Berisch Zimet przedsiębiorstwo kramu towarów bławatnych i sukna w Podhajcach" posiadaczem firmy jest Berisch Zimet, w Podhajcach zamieszkały, który firmę swem imieniem i nazwiskiem podpisuje.

Brzeżany, dnia 31 grudnia 1885.

L. 43982 [234 3—3]

C. k. sąd miejski delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, że Jacenty Franciszek Siemiński dnia 2 lipca 1885 w Zwierzyńcu pod Krakowem z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, której poczynił kodycylarne rozporządzenie, zmarł. C k. sąd, nieznając pobytu Szczepana Siemińskiego, wzywa go, aby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia poniżej wyrażonego, zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie się dziedzicem w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem drem Leszko dla niego ustanowionym.

Kraków, 11 grudnia 1885.

Licytacye.

L. 6566. (109 3—3)

C. k. sąd obwodowy ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi w kwocie 95 zł. 12 ct. w. a zpn., odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 37 subr. 106 w Brzeżanach na Siółku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Fedka Zacharka własnej, w jednym terminie i to na dniu 1 marca 1886 o godzinie 3 po południu w sali rozpraw nr. 16.

Główne warunki licytacyjne są:

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a., a wadyum 30 zł. w. a

Rzeczona realność, sprzedaną zostanie w jednym terminie i to nawet niżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane, tudzież wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu sporządzenia protokołu zastawniczego opisania realności w mowie będącej prawo zastawu na takowej uzyskali lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny uchwała niniejsza, lub późniejsze w tej sprawie wydać się mające doręczone być nie mogły do rąk kuratora adw. dr. Schatrla i przez edykt niniejszy

Brzeżany, dnia 19 grudnia 2885.

L. 6304. (110 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzesowie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egżekucyjnej galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego przeciwko Augustowi Goliesco o zapłacenie sum 1083 zł. 27 ct. i 182 zł. 70 ct. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 5 marca 1886, o godzinie 10 przed południem, na jednym terminie przymusowa sprzedaż dóbr Hucisko jawornickie, Augusta Goliesco własnych, pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzielaniu pożyczki przyjęta w sumie 20232 zł w. a., jednakże dobra pomienione na wyznaczonym czwartym i jednym terminie licytacyjnym za jakąkolwiek cenę sprzedanymi będą

2. Dobra Hucisko jawornickie sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z chęć kupna mających winien przed rozpoczęciem licytacyi, złożyć do rąk komisyi licytacyjnej sumę 1000 zł. jako wadyum, a to bądź w gotowych pieniądzach, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. Banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże.

Resztę warunków, oraz myciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tut.-sąd. registraturze.

O uchwale powyższej zawiadamiamy dłużnika Augusta Goliesco do rąk własnych, dyrekcyę galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy i starostwo powiatowe w Rzeszowie, c. k. sąd krajowy we Lwowie, Aleksandra Bielińskiego i Teodora Gabryelskiego, zaś wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych i tych którmyby uchwała niniejsza wcale nie, albo nie w należytem czasie doręczoną być mogła, jakoteż tych, którzy dopiero po dniu 26 lutego 1885 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Rybickiego i przez edykta.

Rzeszów, 10 grudnia 1885.

L. 7134. (261 3—3)

C. k sąd powiatowy myślenicki ogłasza, iż dnia 25 sierpnia 1886, o godzinie 10 rano, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż 1/5 części realności pod l. k. 67 w Myślenicach położonej, Ignacego Szymańskiego własnej, celem zaspokojenia należytości Dawida Kornguta od Ignacego Szymańskiego w kwocie 65 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 140 złr. w. a.

Wadyum wynosi 14 zł. w. a.

Na powyższym terminie wspomniona 1/5 część realności sprzedaną zostanie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu.

Myślenice, d. 15 grudnia 1885.

L. 17650. (263 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego „wzajemna pomoc" w Bełzie w ilości 178 zł. z pn., przymusowy jawny przetarg należącej do dłużników Abrahama Brennera i Estery Brennerowej ciało hipoteczne objęte wyk. hip. l. 224 dla Sokala stanowiącej, z domu, placu i zabudowań gospodarczych składającej się na 670 zł. ocenionej połowy realności pod liczbą 113|57 w Sokalu położonej, na dniu 25 lutego 30 marca i 4 maja 1886, zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 67 zł.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tą tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, wyciąg tabularny, tudzież protokół oceniania realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal, d. 22 grudnia 1885.

L. 7328. (248 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia że celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemtkiego w Krakowie w kwocie 700 zł. w dniach 23 lutego, 23 marca i 27 kwietnia 1886 w sądzie o godzinie 9 rano, realność pod l. 20 w Zabłociu do Józefa Czopa należąca, przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 1600 zł.

Zakład 160 zł.

Wyciąg hipoteczny, i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych. tych którymby rezulucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 31 sierpnia 1885 do hipoteki weszli do rąk kuratora c. k. notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy

Zieliczka, dnia 15 listopada 1775.

L. 6200. (247 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Reginy Zając od Stanisława Bały się należącej w kwocie 50 zł., w dniach 22 stycz., 22 lut. i 23 marca 1886 w sądzie, o godzinie 9 rano realność pod l. 41 w Podstolicach, przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 350 zł. w. a.

Zakład 35 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych. tych którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 1 sierpnia 1885 do hipoteki weszli do rąk kuratora p. Wihelma Kocha w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy

Wieliczka, d. 12 października 1885.

L. 22521. (258 3—3)

Dnia 25 stycznia, 2 marca i 5 kwietnia 1886 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 158/35 w Drohobyczu położonej ciała tabularnego nie stanowiącej w sprawie dyrekcyi ogólnego rolniczo-kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny, przeciw Walentemu Grabania pto 262 zł. 50 ct., 315 zł. 69 ct. i 11 zł. 60 ct. wa. zpn

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1000 zł.

Wadym 100 zł. aw.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, mianowany został p. adw. dr Popławski kuratorem.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, dnia 10 października 1885

L. 16151. (253 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 340 zł. 80 ct. i 340 zł. 80 ct. w. a zpn. odbędzie się dnia 25 lutego i dnia 1 kwietnia 1886 o 10 rano w sądowem zabudowaniu, przymusowa sprzedaż realności dłużnika Adolfa Kindlera własnej, w Stanisławowie pod lk. 6 położonej wyk. hip. 765 objętej, która przy tych terminach niżej ceny wywołania 16800 zł sprzedaną nie zostanie.

Zakład wynosi 680 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Katzenellenbogen.

Bliższe warunki licytacyi i ostatni ekstrakt tabularny w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Stanisławów, 5 grudnia 1885.

L. 5595. (249 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce podaje do wiadomości, iż celem zniesienia współwłasności realności pod l. 14 w Grabówkach wyk. hip. l. 478 gminy Wieliczka objętej w tutejszym sądzie odbędzie się egzekucyjna licytacya w dniu 11 lutego i 11 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano tylko wyżej lub też za cenę szacunkową, to jest 2340 złr. zarazem cenę wywołania stanowiącą.

Wadyum wynosi 234 złr. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Wieliczka, dnia 24 listopada 1885.

L. 8396. (265 3—3)

Dnia 26 stycznia 1886, dnia 23 lutego 1886 i dnia 23 marca 1886, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 318 w Iwanówce położonej, w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Józkowi i Fedorce Szmyrnik vel Dziadusz o zapłacenie 11 rat po 15 złr., tudzież reszty kapitału w kwocie 41 złr. 72 cnt.w. a. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 500 złr. w. a., wadyum 50 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej jednak nie niżej zabezpieczonych pretensyj sprzedaną będzie.

W razie, gdyby realność ta na trzecim terminie sprzedaną być nie mogła wyznacza się do ułatwiających warunków termin na dzień 23 marca 1886, o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Czeluścińskiego burmistrza w Skałacie.

C. k. sąd powiatowy.

Skałat, dnia 10 października 1885.

L. 6570. (267 3—3)

Dnia 26 stycznia 1886, dnia 23 lutego 1886 i dnia 23 marca 1886, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 87 w Kaczanówce położonej, w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Marcinowi Szenkel o zapłacie 13 rat po 12 złr. i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 33 złr 44 cnt w a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 500 złr. w. a., wadyum 5 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej jednak nie niżej sumy zabezpieczonych na niej pretensyj sprzedaną będzie.

W razie gdyby realność ta na trzecim terminie sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułatwiających warunków termin na dzień 23 marca 1886 o godzinie 3ej po południu.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Czeluścińskiego burmistrza w Skałacie

C. k. sąd powiatowy.

Skałat, dnia 20 lipca 1885.

L. 2508. (266 3—3)

Dnia 26 stycznia 1886, dnia 23 lutego i dnia 23 marca 1886, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 340 w Skałacie, wykazem hipotecznym l. 522 objętej nieletnich Katarzyny i Grzegorza Mrozowickich własnej w sprawie Heleny Tysznarzewskiej przeciw nieletnim Katarzynie i Grzegorzowi Mrozowickim pto 60 złr. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 170 złr., wadyum 17 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Czeluściścińskiego w Skałacie.

Skałat, 24 czerwca 1885.

L. 6952 (262 3—3)

W dniach 5 lutego, 8 marca i 9 kwietnia 1886, zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym, przymusowa sprzedaż realności Iwana Cymbalija własnej, pod n. k. 219 subr. 27 w Hołyniu powiatu Dolińskiego położonej, niintabulowanej celem zaspokojenia sumy 250 złr. zpn. na rzecz zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena wywołania 500 złr.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków w registraturze można przejrzeć.

C. k sąd powiatowy

Rożniatów, 20 grudnia 1885.

L. 11701. (89 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Kołomyjskiej kasy oszczędności dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty zaległych rat 76 złr. 38 ct. wraz z 10prc. odsetkami od dnia 20 lutego 1884 76 złr. 38 ct. z 10prc. odsetkami od 20 sierpnia 1884 i 76 złr. 38 ct. z 10prc. odsetkami od 20 lutego 1885 oraz resztującego kapitału 1162 złr. 6 ct. z 10prc. odsetkami w kwocie 18 złr. 88 ct. tudzież kosztami obecnie w kwocie 13 złr. 2 ct. w. a. przyznanymi egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mechla Hagera w Kołomyi pod lk 251 na przedm śniatyńskim położonej w jednym terminie t. j. dnia 12 marca 1886 o godz. 10 z rana w b. V. że pomieniona realność na tym terminie także poniżej ceny wywołania jednak najmniej za 2000 złr. najwięcej ofiarującemu zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 130 złr. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którym by uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzy by na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adw. dr. Zakrzewskiego został ustanowionym wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 3 grudnia 1885.

L. 7653. (269 3—3)

Dnia 26 stycznia 1986, dnia 23 lutego 1886 i dnia 23 marca 1886, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 127 w Kołodziejówce położonej, w sprawie c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Maryi Teszluk vel Cieśluk 1 śl. Chruszcz o zapłatę 11 rat pożyczkowych po 12 złr. w. a. i resztującego kapitału w kwocie 63 złr. 3 cnt. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 400 złr. w. a., wadyum 40 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej lecz nie niżej pretentyi hipotecznych sprzedaną będzie.

W razie, gdyby realność ta na trzecim terminie sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułatwiających warunków termin na dzień 23go marca 1886 o godzinie 3 po południu

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora p. Teofila Czeluścińskiego, burmistrza w Skałacie.

C. k. sąd powiatowy.

Skałat, dnia 26 sierpnia 1885.

L. 7654 (268 3—3)

Dnia 26 stycznia 1886, 23 lutego 1886 i dnia 23 marca 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszem sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 42 w Kołodziejówce położonej, w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Annie z Paszkowskich Gardyasz o zapłacenie 7 rat po 25 złr. 38 ct. i reszty kapitału w kwocie 355 złr. 78 ct. w. a. z pn Cena szacunkowa wywołania wynosi 900 złr w.a. wadyum 90 zł. Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej jednak nie niżej pretensyj na niej zabezpieczonych sprzedaną będzie. W razie gdyby realność ta na trzecim terminie sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułatwiających warunków termin na dzień 23 marca 1886 o godzinie 3 popołudniu. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć. Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Czeluścińskiego burmistrza w Skałacie.

C. k. sąd powiatowy

Skałat dnia 26 sierpnia 1885

L. 6645. (211 3 3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia galic zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 złr. aw. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 1 lutego, 1 marca i 5 kwietnia 1886 publiczna sprzedaż realności pod l. k. 25 w Ostrowie i Mikulicach położonej l. w. h. 27 i 28 objętej Jakóba Mazurka własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1000 zł, wadyum 100 zł. w gotówce albo w papierach publicznych.

Protokół zastawniczego opisania i ekstrakt hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w ekspedycie sądowem.

Kuratorem zaś niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Gottlieba w Jarosławiu.

Przeworsk, 29 sierpnia 1885.

L. 5740 (315 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy wekslowej 140 zł. w. a. z przyn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni przymusową sprzedaż realności whl. 189 ks. gr. gm. kat. Wola Batorska objętej, Jędrzeja Szewczyka własnej w trzech terminach licytacyjnych a to:

dnia 13 stycznia,
dnia 16 lutego i
dnia 22 marca 1886,

każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza tej realności wynosi 603 złr.

Wadyum zaś 61 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 27 października 1885.

L. 12468. (323 1—3)

C. k. sąd pow. miejsk. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem zaspokojenia dr. Józefowi Smolce dłużnej sumy 900 złr. w. a. z pn. publiczną licytacyę realności wyk. hip. l. 76 gminy katastralnej Hołosko wielkie objętej, a w połowie Bazylego Łeńko a w drugiej połowie Jana, Michaliny i Maryi Łeńko własnej i realności wykaz. hip. l. 46 gminy kat. Hołosko małe objętej, a własność Jana, Michaliny i Maryi Łeńko na dzień 28 stycznia 1886, na dzień 25go lutego 1886 i na dzień 11go marca 1886, każdym razem o godzinie 10ej rano w sali rozpraw.

Poręczne 407 złr. w. a.

W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś i poniżej tej ceny. Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipot. przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Lityński.

Lwów, 15 listopada 1885.

L. 5655. (314 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 150 zł. aw. zpn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. 20 i połowy realności pod l. 2 ks. gł. gm. kat. Kółko ad Niepołomice objętej a własność dłużniczki Katarzyny Piekłowej stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych: dnia 13 stycznia, 16 lutego i 22 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 400 złr., wadyum zaś 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg licytacyjny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice d. 26 października 1885.

L. 31758 (281 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w sprawie Markusa Gintla przeciw masie spadkowej Józefa Kopecia, celem zaspokojenia sumy 200 złr. w. a. z pn., dozwoloną została przymusowa licytacyjna sprzedaż posiadłości „osada dworska 36“ w Tymowy, nieobjętej masy spadkowej śp. Józefa Kopecia własnej która odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie w dniach 22 lutego i 22 marca 1886 zawsze o godzinie 10 rano. Cenę wywołania stanowi suma 1238 złr. w. a. poniżej której sprzedaż nie nastąpi. Wadyum licytacyjne wynosi 124 złr. w. a. Gdyby powyższa posiadłość na żadnym z powyższych terminów nie została sprzedaną wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 23 marca 1886 o godzinie 10 przed południem na który wszystkich wierzycieli z tem nadmienieniem się wzywa, że niestawający uważani będą jako przystępujący do wniosków większości stawających, poczem rozpisanie 3 go terminu licytacyjnego nastąpi. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze. Niewiadomych wierzycieli hipotecznych uwiadamia się do rąk adw. Włyńskiego

Kraków, dnia 11 grudnia 1885.

L. 15698. (304 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 280 złr. w. a. z pn. na rzecz dra Stanisława Glogiera odbędzie się dnia 22 stycznia 1886 i 25 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Pawła i Katarzyny Kowalików w Tarnopolu pod l. 1422 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, 220 złr. 85 ct. w. a.

Wadyum 22 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po 2 czerwca 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p- adw. dra Blausteina a zastępcą tegoż p. adwokata dra Leiblingera.

Tarnopol, 3 listopada 1885.

L. 5636. (313 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat w łącznej ilości 317 złr„ 63 ct. w. a. z pn. na rzecz galic. Zakład. kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaś realności pod lwh. 55 ks. gł. gm. kat. Zabierzów objętej a własność dłużnika Walentego Szcześniaka stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych.

dnia 13 stycznia,
dnia 15 lutego i
dnia 22 marca 1886,

każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 3000 złr.

Wadyum zaś 300 złr.

Resztę warunków licytajnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej

Niepołomice, 26 października 1885

L. 12063. (310 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 21 stycznia 1886 i 25 lutego 1886 powyżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 157 według wyk. hip. 1187 gminy kat. Gródek Antoniego i Maryi Malickich własnej, na rzecz gminy miasta Gródka pto 180 złr. z pn.

Cena wywołania 514 złr., wadyum 52 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Marcina Malika w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 1 kwietnia 1886 godz. 10 rano.

Gródek, 30 listopada 1885,

L. 8139. (320 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 1 lutego, 3 marca 1886 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 3 kwietnia 1886 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 402 Szmula Susze Hauer i masy B własnej na rzecz Szaji Lieb pto 80 zł. w. z pn.

Cena wywołania 425 złr, wadyum 42 złr. 50 ct

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p Teliszewskiego w Turce.

C. k. sąd powiatowy

Turka, dnia 1 grudnia 1885

L. 5909 (316 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 500 złr. zpn., na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. 17, 142, i 143 ks gł. gm. kat. Cichawa objętej a własność dłużników Agnieszki 2 Owsiankowej, Jakóba Włodka i Jędrzeja Długosza stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 4 lutego,
dnia 5 marca i
dnia 8 kwietnia 1886

każdym razem o godz 10 rano.

Cena wywołania wynosi 1650 złr.

Wadyum zaś 165 złr

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, d 6 listopada 1885.

L. 5913 (317 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 200 zł. zpn. na rzecz gal Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l w. k. 483 ks. gł. gm. kat. Niepołomice objętej, a własność dłużnika Wojciecha Karasińskiego stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych: dnia 4 lutego, 5 marca i 8 kwietnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 900 zł., wadyum zaś 90 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice dnia 10 listopada 1885.

L. 9620 [293 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do wiadomości że w dniu 18 lutego 1886 o godz. 10 rano przeprowadzi w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności pod l 98 w Głniku położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej Antoniego Ogożałka własnej w sprawie przeciw temuż, Jakóba i Maryanny Motychów pto. 100 zł.

Cena wywołania 545, zł. wadyum 54 zł. w. a. Realność powyższa na wyznaczonym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków oraz protokoły zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Ropczyce, 13 października 1885.

L. 5580. (312 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 300 złr z przyn. na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 359 gm. kat. w Woli batorskiej objętej a własność dłużników Katarzyny 1mo Trzaskalskiej 2mo Chmielkowej i małolet. Balbiny, Michała Wojciecha Trzaskalskich stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 3 lutego,
dnia 4 maja i
dnia 14 kwietnia 1886

każdym razem o godz. 10 rano,

Cena wywołania wynosi 1150 złr.

Wadyum zaś 115 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, 4 listopada 1885.

L. 13224. (294 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 26 stycznia 1886, za jaką kolwiekbądź cenę nawet poniżej ceny szacunkowej licytacya realności l. k. 58 w R ha tynie według Dom. Tom IV. pag. 98 nr. 19 haer. Menische Gutharz własnej na rzecz kasy oszczędności miasta Stanisławowa pto 46 złr. 46 zł. i 665 złr. 9 ct. z pn.

Cena wywołania 1907 złr. 50 ct., wadyum 95 złr. 40 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem adw. dr. Lipiner w Rohatynie.

C. k. sąd powiatowy

dnia 5 grudnia 1885.

L. 4678. (287 2—3)

C k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Hellera w kwocie 430 złr. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 26 stycznia 25 lutego i 30 marca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużników Semania Czemeryńskiego i Oleksy Wołczowskiego własnych w Demeszkowcach pod l. k. 1066 i 16 położonych wyk. hip. l. 16,35 i 66 objętych. Cena wywołania wynosi 520 złr. wadyum 52 złr., Reszta warunków i protokoły opisu i oszacowania są złożone w sądzie do przejrzenia A dla wierzycieli tych którzyby po dniu rozpisania licytacyi prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli lub którymby rezolucya tę sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się p. Franciszka Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, 12 maja 1885.

L. 20061. (284 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 złr. w. a. z pn., rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 77 w Ujkowicach położonej, dłużnika Jakima Kaczmarza własnej wykazem hipotecznym l. 31 objętej w dniu 3 lutego 1886 w dniu 10 marca 1886 i w dniu 14 kwietnia 1886 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

W razie gdyby na tych terminach sprzedaż do skutku nie przyszła, ułożone zostaną warunki ułatwiające dnia 14 kwietnia 1886 o godzinie 4 po południu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 1000 złr. w. a. wyprowadzona, zakład wynosi 100 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i wyciąg tabularny rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C k. miejsko delegowany sąd powiatowy

Przemyśl, 6 grudnia 1885.

L. 7827. (260 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż idealnej połowy realności w Husiatynie pod l. 258 położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników spadkobierców Juliusza Bobra własnej na zaspokojenie pretensyi Chaima Hersera Morgenrotha w kwocie 190 zł. aw. dnia 22 lutego, dnia 22 marca i dnia 19 kwietnia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 237 zł 50 ct w. a.

Gdyby nikt ceny szacunkowej nie ofiarował natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków w dniu 19 kwietnia 1886 o godzinie 4 po południu na, który wzywa się wszystkich wierzycieli z tem, że niejawiący się za przystępujących do większości głosów wniosków wierzycieli uważani będą

Wadyum wynosi 24 zł w. a.

Reszta warunków licytacyjnych akt opisania i oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanowiano kuratorem p. Honożkiewicza tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn dnia 28 listopada 1885.

L. 7357. (87 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 383 zł. 40 ct. i 58 zł. 40 ct. w. a. z pn, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności, wykazem hipotecznym ks. gr. miasta Złoczowa l. 212 objętej, pod l. k. 60, 453, 442 w Złoczowie położonej, dłużnika Franciszka Juliana 2 im. Petteselm własnej, w tutejszem zabudowaniu sądowem dnia 22 lutego 22 marca i 3 maja 1886, o godzinie 10 przed południem, jednak tylko za lub wyżej ceny wywołania 26000 zł. w a.

Gdyby w mowie będąca realność w powyższych terminach za cenę wywołania, lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków, wyznacza się termin sądowy na dzień 24 maja 1886, o godzinie 10 przed południem, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających, przystępujący uważani będą

Wadyum wynosi 2600 zł. w. a., dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 2 sierpnia 1885, jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca, albo dalsze licytacyi, lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale, lub wcześnie nie zostały doręczone adw. dr. Heynego z zastępstwem przez adwokata dr Mijakowskiego w Złoczowie na kuratora ustanowiono.

Złoczów, 12 grudnia 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 57358. (190 3—3)

C. k sąd krajowy we Lwowie zarządza w myśl §. 119 i 120 ust. hip. postępowanie amortyzacyjne względem następujących wierzytelności, względnie ciężarów, w stane biernym $^1/_3$ części dóbr Słobódka szlachecka Maryi z Błońskich Szumpeterowej własnej sub. praes. 13 stycznia 1821 do l. 924 zahipotekowanych, mianowicie jak dom. 51 pag. 334 nr. 36 on. intabulowanego:

1. prawa zastawu dla prawa pobierania prowentów i dochodów z tychże dóbr dopóki żyć będzie, tudzież prawa zarządzenia temi dobrami na rzecz Jana Alojzego Trzemeskiego;

2. prawa zastawu dla obowiązku Wincentego Trzemeskiego zapłacenia:

a) Józefie z Brozowskich Trzemeskiej sumy 45000 zł w monecie konwencyjnej;

b) Stanisławowi Wierzch czewskiemu sumy 10000 zł. pol. mk.

c) Tekli z Trzemeskich Podoleckiej, siostrze swojej, sumy 20000 zł. pol. mak;

i wzywa interesentów, którzy na podstawie powyższych wpisów hipotecznych roszczą sobie pretensye, ażeby się z takowemi do dnia 1 lutego 1887 tem pewniej do sądu tutejszego zgłosili, że po bezskutecznym upływie tego terminu, umorzenie i ekstabulacya powyższych wpisów ze stanu biernego rzeczonej $^1/_3$ części dóbr dozwolone zostaną

Lwów, dnia 19 grudnia 1885.

L 8373 [139 3—3]

Odnośnie do tuts. obwieszczenia z dnia 30. Września 1885. L. 5124 w Numerach 288 — 289 — 290 publikowanego wiadomo się czyni że dla niewiadomego z miejsca pobytu egzekuta Wojciecha Wojsa celem doręczenia mu rezulucyi egzekucyjnej z powyższej daty kuratorem Józefa Gądka naczelnika gminy Zręczyce ustanowiono.

C k. sąd powiatowy

Dobczyce, 28. grudnia 1885.

L. 60073. (205 2—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w depozycie tegoż sądu znajdują się następujące, przeszło 30 lat przechowane masy:

1. Antoniewicz Józef Bołoz, od 14 października 1850, książeczka kasy oszczędności na 756 zł. 89 ct.

2. Antoniewicz Józefa, od 3 grudnia 1851, w gotówce 10 złr. $51\frac{1}{2}$ ct.

3. Andreola Dominik, od 18 grudnia 1848, książeczka kasy oszczędności na 20 złr. 85 ct.

4. Ambros Rechtenberg, od 14 października 1850, książeczka kasy oszczędności na 25 złr. 81 ct.

5. Aleksandrowicz Katarzyna i Sawicki Antoni, od 6 lutego 1854, w gotówce 25 złr. 58 ct. i książeczka kasy oszczędności na 524 złr. 51 ct.

6. Augustynowicz Floryan, od 25 października 1823, książeczka kasy oszczędności na 80 złr. 97 ct.

7. Aerarium i Selzer, od 17 lutego 1838, książeczka kasy oszczędności na 8 złr. 2 ct.

8. Alberticz Jan, od 16 września 1853, w gotówce 67 ct.

9. Bauer Jakób, od 14 października 1850, książeczka kasy oszczędności na 89 złr. 49 ct.

10. Brześciańskiego Antoniego spadkobiercy, od 3 czerwca 1865, książeczka kasy oszczędności na 82 złr. 70 ct.

11. Borkowski-Dunin Stanisław, hr., od 23 grudnia 1851, w gotówce 11 złr. 6 ct.

12. Brogowski Piotr od 19 listopada 1851, w gotówce 51 złr. $45\frac{1}{2}$ ct.

13. Biliński Leon, od 26 kwietnia 1850, książeczka kasy oszczędności na 5 złr. 53 ct.

14. Blaszkiewicz Teodor, od 30 czerwca 1853, w gotówce $71\frac{1}{2}$ ct.

15. Brześciańska Kunegunda, od 13 czerwca 1854, w gotówce 13 złr. 95 ct.

16. Bodek Heschel, od 12 marca 1852, w gotówce 6 złr. $74\frac{1}{2}$ ct.

17 Na rzecz kościoła w Chyrowie, od 28 maja 1827, w gotówce 1 złr. 96 ct.

18. Cybulska Karolina, od 28 grudnia 1852, w gotówce 3 złr. $79\frac{1}{2}$ ct.

19. Curti de Francini Karol, od 14 grudnia 1853, w gotówce 2 złr. 68 ct.

20. Chandoir Jan & Comp. od 9 sierpnia 1853, w gotówce 16 złr. 5 ct. i w kasie umorz. długów państwa 1879 zł. 50 ct.

21. Castiglioni Jan hr., spadkobiercy, od 13 maja 1853, w gotówce 34 złr. 65 ct.

22. Dunajów państwo, od 9 grudnia 1851, w gotówce 12 złr. 25 ct.

23 Dąbkowska Apolonia Pelagia, od 23 listopada 1853, w gotówce $93\frac{1}{2}$ ct. i książeczka kasy oszczędności na 292 zł. 9 ct.

24. Dolański Jan, od 16 lutego 1852, w gotówce 31 złr 50 ct.

25. Darwar Marek i Piotr, od 19 kwietnia 1852, w gotówce 2 złr. 10 ct.

26. Domańska Barbara, od 14 sierpnia 1843, w kasie umorzeuia długów państwa 19 złr. 51 ct.

27. Dobsch Jan Franciszek, względnie Adolf Wenzel, Rudolf Wenzel, Karol Boromeusz Wenzel i Antoni Wenzel, od 20 grudnia 1850, w obligac. państwowych 40 złr.

28. Dobel Wilhelm Kaspar, od 30 marca 1849, książeczka kasy oszczędności na 226 złr. 26 ct.

29. Dittnik Mendel, od 11 września 1852, w gotówce 16 złr. i w kasie umorzenia długów państwa 129 zł. $6\frac{1}{2}$ ct.

30. Dziadecki Grzegorz, od 8 marca 1850, książeczka kasy oszczędności na 128 złr. 5 ct.

31. Elmer Marek, od 30 października 1852, w gotówce 83 ct.

32. Faygiel Franciszek, od 7 lutego 1842, w kasie umorzenia długów państwa 34 zł. $26\frac{3}{4}$ ct mon. konw.

33. Firlejówka i Marmuszowice dobra tychże wierzycieli, od 3 marca 1851, w gotówce 74 złr. 90 ct.

34. Feigeles Gerson, od 17 maja 1853, książeczka kasy oszczędności na 5 złr. 49 ct.

35. Fleck Helena, od 24 marca 1854, w gotówce 1 złr. $56\frac{1}{2}$ ct.

36. Głogowski Kajetan Ignacy, od 2 marca 1854, w gotówce 20 złr. $52\frac{1}{2}$ ct.

37. Kędzierska Maryanna, od 11 sierpnia 1852, książeczka kasy oszczędności na 105 złr. 90 ct.

38. Grabowski Erazm, od 20 marca 1854, w gotówce 17 złr. 66 ct.

39. Gdyczyn dobra, tychże wierzycieli, od 22 listopada 1853, w gotówce 1 zł. 5 ct.

40. Gellinger Katarzyna, od 11 września 1852, w gotówce 6 złr. $9\frac{1}{2}$ ct.

41. Geistler Szczepan, od 27 czerwca 1851, w gotówce 3 złr. $4\frac{1}{2}$ ct.

42. Grüner Izak, od 2 września 1853, w gotówce 10 złr. $77\frac{1}{2}$ ct.

43. Göttinger Józef, od 3 września 1853, w gotówce 47 złr. 69 ct. i w kosztownościach 31 złr. 50 ct.

44. Horodyski Józef, od 24 grudnia 1853, w gotówce 10 złr. 50 ct.

45. Humnicki Antoni, hr., od 7 czerwca 1853, książeczka kasy oszczędności na 115 złr. 47 ct.

46. Harman Juda, od 5 sierpnia 1852, w gotówce 83 ct.

47. Hermanowska Ludwika, od 9 grudnia 1854, gotówką w srebrze 8 złr. 50 ct w banknotach 8 złr. $85\frac{1}{2}$ ct., w obligacyach państwowych 40 złr. i książeczka kasy oszczędności na 29 złr. 54 ct.

48. Holzman Tanchem, od 5 października 1854, w gotówce 14 złr. $3\frac{1}{2}$ ct.

49. Jerim Ignacy, od 18 października 1854, w gotówce 90 ct.

50. Jelska Marya, od 22 grudnia 1851, w gotówce 15 złr. 63 ct.

51. Jaworski Szustyjowicz Michał, od 22 czerwca 1853, w gotówce 7 złr. 61 ct.

52. Jasiński Teodor, od 13 grudnia 1853, w gotówce 9 złr. 93 ct.

53. Jorkasch Wilhelmina, od 10 października 1854, w gotówce 5 złr $42\frac{1}{2}$ ct.

54. Jankowski Franciszek, od 7 lipca 1854, w gotówce 1 złr. 25 ct.

55. Kosowicz Jan Kanty, od 8 czerwca 1842, w gotówce 2 złr 48 ct. i książeczka kasy oszczędności na 329 złr. 17 ct.

56. Kobylnica ruska dobra, od 25 września 1854, w gotówce 65 złr. 72 ct.

57. Kolischer Moryc, od 3 listopada 1853, w gotówce 5 złr. 25 ct,

58. De Pasqua Urszula właściwie Krechowiecki Andrzej, od 6 lutego 1854, w gotówce 38 złr. 44 ct. i książeczka kasy oszczędności na 158 złr. 93 ct.

59. Krzeczkowskie Wiktorya i Gracyan tudzież Spadwiński Antoni, od 10 lipca 1854, książeczka kasy oszczędności na 1449 złr. 43 ct.

60. Kiciński Adam, od 28 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 168 złr. 48 ct.

61. Kożuszek Jędrzej, od 23 października 1852, w gotówce 4 złr. 20 ct

62. Kunke Mendel, wierzycieli hip realn. nr. $83\frac{3}{4}$, od 11 września 1852 w gotówco 41 złr. $4\frac{1}{2}$ ct.

63. Kuhn Wilhelmina, od 19 marca 1853, w gotówce 5 złr. $63\frac{1}{2}$ ct.

64. Klement August, od 21 stycznia 1854, dokument darowizny na 3000 złr. i w kosztownościach 157 złr. 50 ct.

65. Koryzma Ignacy, od 30 marca 1853, książeczka kasy oszczędności na 137 złr. 79 ct.

66. Limiński Marcin, od 28 grudnia 1854, w gotówce $\frac{1}{2}$ ct. i książeczka kasy oszczędności na 388 złr. 22 ct

67. Lipska Petronella, od 26 czerwca 1850, od 29 grudnia 1851 i 26 kwietnia 1852, książeczka kasy oszczędności na 41 złr. 1 ct. i w kosztownościach 12 złr. 64 ct

68. Lewicki Bazyli, od 2 kwietnia 1851, w gotówce 6 zł. $41\frac{1}{2}$ ct.

69. Lachowicz Piotr, od 27 grudnia 1851, w gotówce 37 zł. $22\frac{1}{2}$ ct.

70 Lazarewicz Urszula, od 4 sierpnia 1852, w gotówce 14 zł. $71\frac{1}{2}$ ct.

71. Łoś Feliks Antoni, od 6 listopada 1854, w gotówce 6 zł. 54 ct.

72. Leduchowscy Benedykt, Stanisław i Feliks, od 28 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 1644 zł. 65 ct.

73. Lesiuk Jan, od 29 marca 1851, w gotówce 2 zł. 60 ct.

74. Lewicki Szczepan, sprostowano w skutek uchwały do l 1832/63: Spadkobiercy Szczepana Lewickiego jako właściciele zwierzchniczy i Adalberta Machnickiego jako właściciele użytkujący, od 25 czerwca 1853 w gotówce 15 zł. $39\frac{1}{2}$ ct i książeczka kasy oszczędności na 2384 zł. 50 ct.

75. Lay Roman, od 30 grudnia 1854, w gotówce 6 zł. $12\frac{1}{2}$ ct.

76. Mezer Zofia i Franciszek, od 22 listopada 1854, w gotówce 31 zł $15\frac{1}{2}$ ct., w obligacyach państwowych 50 zł. i książeczka kasy oszczędności na 30 zł. 71 ct.

77. Michalski Franciszek albo tegoż spadkobiercy, od 6 września 1852, w gotówce 12 zł. 11 ct. i książeczka kasy oszczędności na 1008 zł. 10 ct.

78. Manasterski Teodor, od 7 lutego 1854, w gotówce 4 zł $93\frac{1}{2}$ ct.

79. Mazur Jan i Józef, od 9 listopada 1853, w gotówce $\frac{1}{2}$ ct. i książeczka kasy oszczędności na 89 zł. 39 ct.

80. Małachowski Jan, od 29 listopada 1854, książeczka kasy oszczędności na 70 złr. 77 ct.

81. Małachowska Ewa, od 11 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 65 zł. 68 ct.

82 Manczukowski Ignacy i Jędrzej, od 28 grudnia 1854, w gotówce $\frac{1}{2}$ ct., książeczka kasy oszczędności na 368 zł. 44 ct.

83. Morawetz Jan, względnie Pöckl Józef od 11 sierpnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 54 zł. 37 ct.

84. Matuszewski Teofil, od 27 lutego 1852, w gotówce 9 zł. 3 ct.

85. Mensch Etel, od 15 września 1853 w gotówce 5 zł. 25.

86. Lwowski szpital Nosoconium z masy Roloff Jan Paweł, od 23 sierpnia 1854 w gotówce 12 zł. 70 ct.

87. Neuman Jakób, od 24 września 1852, w gotówce 10 zł. 76 ct.

88. Obelnica dobra cena kupna a względnie Witkowska Ksawera i nieletni Anna Emilia i Ignacy Kowalscy tudzież Reszytołowicz Tymoteusz nie mniej Antoni Zagórski i Anna Zagórska, od 16 paźdz. 1849, w gotówce 618 zł. 84 ct. i książeczka kasy oszczędności na 5 zł. 50ct.

89. Orłowski Jędrzej, od 28 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 369 zł. 43 ct.

90. Dominikanie z Podkamienia, od 28 grudnia 1854, w gotówce 3 ct. 51 ct.

91. Maryanny z Kalinowskich hr. Ponińskiej spadkobiercy, od 3 sierpnia 1852 w gotówce 2 zł. 46 ct.

92. Przełuski Wojciech i Kutz Dawid, od 16 marca 1852, w gotówce 21 zł.

93. Piątkowski Jan, od 31 sierpnia 1852 w gotówce 10 zł. 50 ct.

94. Podlewski Seweryn, od 29 maja 1854, w gotówce 1 zł. $59\frac{1}{2}$ ct.

95. Popiel Józef, od 13 września 1853 w gotówce 43 zł. $91\frac{1}{2}$ ct.

96. Pasieczny Jan, od 26 października 1853, w gotówce 1 zł. $86\frac{1}{2}$ ct.

97. Poje Grzegorz, od 1 grudnia 1853 w gotówce 16 zł. 71 ct.

98. Pieleski Mikołaj, od 9 sierpnia 1854, w gotówce 12 zł 10 ct.

99 Padlewski Tadeusz, od 28 grudnia 1854, w gotówce 9 zł 6 ct.

100. Popiel Barbara, od 28 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 91 zł. 37 ct.

101. Przyszlewicz Antoni, od 25 sierpnia 1854, w gotówce 3 zł. $15\frac{1}{2}$ ct.

102. Pacowska Marya, od 22 września 1854, gotówka w srebrze 2 zł. $21\frac{1}{2}$ ct. w banknotach 2 zł. 61 ct, książeczka kasy oszczędności na 124 zł 78 ct.

103. Pawlikowski Franciszek, od 25 maja 1853, w kosztownościach 3 złr. 15 ct.

104. Panna Marya snieżna, parochia względnie spadkobiercy po ks. Aloyzym Ambros de Rechtenberg, od 9 sierpnia 1844 książeczka kasy oszczędności na 12 zł. 2 ct.

105. Podański Józef, od 6 czerwca 1853, w gotówce 31 zł. 50 ct.

106. Pajewska Maryanna, od 27 stycznia 1854, w gotówce 4 zł. 54 ct.

107. Rehberg kolonia i hr. Cetner Aleksander, od 8 czerwca 1852, książeczka kasy oszczędności na 392 zł. 70 ct.

108. Rewakowicz Antoni, od 21 października 1851 w gotówce 39 zł. $49\frac{1}{2}$ ct.

109. Rosinowskiej Tekli spadkobiercy i spadkobiercy N. Zawadzkiego dzierżawcy z Radomyśla, od 17 marca 1852, w gotówce 14 zł. 72 ct., w obligacyach państw. 10 zł.

110. Raczyńska Antonina, od 21 lipca 1852, w gotówce 2 zł. $60\frac{1}{2}$ ct.

111. Roloff Jadwiga, od 16 sierpnia 1852, w gotówce 2 zł $34\frac{1}{2}$ ct.

112. Religijny fundusz, od 27 grudnia 1854, w gotówce 1 zł. 8 ct.

113. Radwański Jan od 28 grudnia 1854, w gotówce 3 zł. 52 ct

114. Reczuszyński Maciej, od 29 grudnia 1854, książeczka kasy oszczędności na 19 zł. 66 ct. w kosztownościach $52\frac{1}{2}$ ct.

115. Reiss Nuchim, od 4 września 1852, w kosztownościach 1 zł. 66 ct., i w kasie umorzenie długów państwa 690 zł. 87 ct

116. Reitzes Izak Jakób i Jakób Berger Katz, od 19 sierpnia 1852, w gotówce 12 zł. 15 ct.

117. Rudnicki Marceli, od 13 marca 1852, w gotówce 20 zł. 65 ct. i w kosztownościach $1\frac{1}{2}$ ct.

118. Reiman Wencel, od 19 sierpnia 1852, w gotówce 14 zł. 15 ct.

119. Romisch Heleny wierzyciele, od 19 maja 1854. i w kasie umorz. długów państwa 70 zł 81 ct

120. Ressig Jonasz, od 15 padziernika 1850, książeczka kasy oszczędności na 99 zł. 96 ct.

121. Stroński Michał, od 10 grudnia 1851, w gotówce 11 zł. 58 ct

122. Stępkowski Tadeusz, od 27 grudnia 1854, w gotówce 2 zł. 13 ct, i książeczka kasy oszczędności na 105 zł. 71 ct.

123. Stiller Antoni, od 7 lipca 1852, gotówka w złocie 61 zł. 60 ct., w banknotach 12 zł.

124. Starzyński Stanisław, od 13 grudnia 1852, w gotówce 297 zł. $79\frac{1}{2}$ ct., w kosztownościach 3 zł. 36 ct.

125. Skawiński Michał, od 4 sierpnia 1852, w gotówce 4 zł. $20\frac{1}{2}$ ct.

126. Sławiński Bazyli, od 6 grudnia 1852, w gotówce 4 zł. $74\frac{1}{2}$ ct.

127. Szykuła Szymon, od 29 grudnia 1852, w gotówce 20 zł. 75 ct.

128 Swiderski Piotr, od 24 grudnia 1852, w gotówce 4 zł. 11 ct.

129. Segel Mojżesz i Zródłowski Ignacy, od 24 maja 1853, w gotówce 1 zł. $57\frac{1}{2}$ ct.

130. Swaryczewski Franciszek, od 13 października 1854, w obligacyach 150 zł. książeczka kasy oszczędności 236 zł. 57 ct.

131. Simmelmayer Karol, od 13 listopada 1854, w kosztownościach 3 zł. 8 ct.

132. Sozański Komornik, od 23 stycznia 1854, w gotówce 6 zł. $43\frac{1}{2}$ ct. i książeczka kasy oszczędności na 144 zł. 16 ct.

133. Skórski Michał, od 21 sierpnia 1854, w gotówce 4 zł. $76\frac{1}{2}$ ct.

134. Sętkowski Marcin, od 6 czerwca 1854, w gotówce 1 zł. $36\frac{1}{2}$ ct., i książeczka kasy oszczędności na 177 ct. 34 ct.

135. Sokołów dobra, wierzycieli hipoteczni, od 14 listopada 1854, w gotówce 15 zł. 75 ct.

136 Siekierzyńscy Czesław, Jędrzej Jan i Józef i spadkobiercy Malczyńskiego, od 28 grudnia 1854, w gotówce 4 zł. 43 ct i książeczka kasy oszczędności na 241 zł. 36 ct.

137. Swidziński Konstanty Jan, od 28 grudnia 1854, w gotówce 5 zł. $56\frac{1}{2}$ ct.

138. Skirmont Jędrzej, od 28 grudnia 1854, w gotówce 45 zł. $3\frac{1}{2}$ ct.

139. Schilder Hersch, od 30 stycznia 1841, w gotówce 71 zł. $3\frac{1}{2}$ ct.

140. Seltenhammer Maciej, od 11 września 1852, w gotówce 13 zł. $88\frac{1}{2}$ ct.

141. Schramm Franciszek, od 11 września 1852, w gotówce 7 zł. 85 ct. i skrypta dłużne na 600 zł.

142. Saganowski Józef, od 25 paźdz. 1851, w gotówce 2 zł. $39\frac{1}{2}$ ct.

143. Schön Apolonia, od 1 kwietnia 1853, w kasie umorz. długów państwa 219 zł. 83 ct.

144 Sietnicki Jan, od 17 czerwca 1852, w gotówce 22 zł. $89\frac{1}{2}$ ct.

145. Schelke Marya, od 25 czerwca 1852, w gotówce 5 zł. 12 ct.

146. Szymańska Katarzyna a raczej wierzyciele real. Nr. $63\frac{4}{4}$, od 18 lutego 1853, w kasie umorz. dług. państwa 67 zł. 20 ct.

147. Schottländer Zipre, od 11 sierpnia 1853, w gotówce 166 zł. 8 ct.

148. Sliwicki Antoni contra Sliwiński, od 10 grudnia 1853, gotówką w banknotach 2 zł. $75\frac{1}{2}$ ct., dukat wart. 4 zł. $72\frac{1}{2}$ ct., srebrna moneta w wart. 15 ct. 2 cwancygiery w wartości 70 ct.

149. Sekler Abraham, od 1 lipca 1854 w gotówce 47 zł. 35 ct.

150. Smólskiego Ignacego spadkobiercy od 2 listopada 1841, w obligacyach państwowych 1140 zł. i książeczka kasy oszczędności na 1775 zł. 17 ct.

151. Turski Franciszek, od 16 września 1850, w kosztownościach 52 zł. 50 ct.

152. Turski Ksawer, od 18 grudnia 1854, w obligacyach państw. 500 zł. i książeczka kasy oszczędności na 945 zł. 17 ct.

153. Turski biskup krakowski, od 12 sierpnia 1854 w obligacyach państwowych 300 złr. książeczka kasy oszczędności na 615 zł. 55 ct.

154. Tłuste dobra a względnie tychże wierzyciele hip. od 30 czerwca 1852, w gotówce 8 zł. 90 ct.

155. Tirol Józef, od 24 listopada 1843 w obligacyach państwowych 200 zł. i książeczka kasy oszczędności na 136 zł. 56 ct.

156. Tyrawski Zygmunt, od 28 grudnia 1854, w kasie umorz. dług. państwa 131 zł. 61 ct.

157. Widitz Michał, od 28 kwietnia 1851 w gotówce 9 zł. $95\frac{1}{2}$ ct.

158. Wieniawski Sobiesław, Antoni, Onufry, Daniel 4ga imion, od 21 sierpnia 1854, w gotówce 1 zł. $14\frac{1}{2}$ ct.

159. Wolański Justyn, od 18 paźdz. 1852, książeczka kasy oszczędności na 625 zł. 63 ct.

160. Wancuszowicz Anna i Emilia, od 9 grudnia 1851 książeczka kasy oszczędności na 156 zł. 1 ct.

161. Waksman Chaim i Berl, od 24 grudnia 1852, książeczka kasy oszczędności na 669 zł. 15 ct.

162. Wierzchowska Franciszka a względnie spadkobiercy, Edgar i Juliusz Wierzchowscy, od 11 stycznia 1854, w gotówce 1 zł. 81 ct

163. Winski Wincenty, od 2 maja 1854, w gotówce 3 zł. 55 zł.

164. Witkowski Antoni, od 3 września 1852, w gotówce 2 zł. $6\frac{1}{2}$ ct.

165. Wiksel Mendel, od 9 grudnia 1852, w gotówce 3 zł. 15 ct.

166. Wesołowski bez imienia (ekspedytor magistratualny) od 15 września 1853 w gotówce 2 zł. 60 ct.

167. Żółkiewski pałac, czynsz na rzecz Józefowicz Karoliny, Kömpelen Katarzyny, Pągowskiej Emilii i Pągowskiego Pawła, od 4 sierpnia 1847, w kasie umorz. dług. państwa 183 zł. 32 ct.

168. Zmigrodzki Kajetan, od 18 grudnia 1854, w gotówce 25 zł. 45 ct.

Edyktem niniejszym wzywa się każdego ktoby do wykazanych depozytów rościł sobie pretensye, aby w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni do sądu tutejszego się zgłosił i swe prawa wykazał, ile że po upływie powyżej określonego terminu depozyta te bądź w depozycie, bądź w funduszu umorzenia długów państwowych, bądź też w kasie oszczędności umieszczone, z gotówki, obligacyj rewersów lub kosztowności się składające za przepadłe uznane i funduszowi przepadłości wydane będą.

Lwów, 19 grudnia 1885.

L. 15171. (201 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Trofima Rybaka że na pozew Katarzyny Teleńko pto 85 złr. 43 ct. przeciw niemu wniesiony wyznaczono termin do rozprawy na 22 lutego 1886 o 10 godz. rano. Wzywa się Trofima Rybaka a względnie tegoż spadkobierców by na terminie stawili się osobiście lub przez pełnomocnika lub te żustanowionego kuratora p. Ignacego Kraussa w Sokalu poinformali wprzeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sami sobie będą musieli przypisać.

Sokal, dnia 11 listopada 1885.

L. 32903. (191 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadk. Arona Majera właściwie Magera, że Chana Golda 1 ślubu Müding 2 Schrenzlowa wniosła pod dniem 3 grudnia 1885 l. 32908 prośbę o wykreślenie ostrzeżenia prawa własności części realności pod l. 293. dz VIII w Krakowie położonej, a w szczególności jednej izby na dole na północ położonej, prawa wchodu do podworca tej realności połowy prawa używania loków sekretnych połowy piwnicy pod tąż izbą będącej i połowy izby na dole na południe położonej według ks. gr. dz. VIII. Tom III. pag. 896 nr. 1 haer. na podstawie rezolucyi illacyjnej byłego c. k. Trybunału z dnia 15 września 1848 na rzecz spadkobierców Arona Majera zapisanego wskutek czego termin do wysłuchania stron na 8 lutego 1886 na godzinę 9 rano został wyznaczony a do zastępowania ich adw dr. Zygmunt Eibenschütz ustanowiony został.

Kraków, dnia 18 grudnia 1885.

Z. 61842. (298 2-3)

Das k. k. Landes-Gericht in Lemberg fordert hiemit jeden Inhaber der angeblich aus dem Besitze der k. k. priv. allgem. Verkehrsbank in Wien in Verlust gerathenen Grund-Entlastungs-Schuldverschreibung des Großherzogthums Krakau Nr. 119 ausgestellt am 1 November 1853 pr. C. M. fl. 500 lautend auf den Lateranenser-Domherrn-Verein in Krakau, mit dem Giro desselben versehen, ohne Couponbogen auf dieselbe, binnen 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tagen vom Zahlungstage der letzten Coupons, d. i. vom 1 November 1893 diesem Gerichte um so gewisser vorzulegen, widrigenfalls dieselbe für amortisirt erkannt wird.

Lemberg, den 31 Dezember 1885.

Księgi gruntowe.

L. 10406. (8735 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących:

Porąbka Iwkowska, Zerków, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Kaszów, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Łukanowice, Zawada lanckorońska, Milówka, Słona, Olszyny, Faliszowice i Niedźwiedza, w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Cerekiew, Wola Drwińska, w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Brzyście z miejscowością Babicha, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Świdrówka, Szczucin, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Lubenia, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Rudnik. w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Jasionka I część z miejscowościami Gęsiówka i Grunt, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Bilsko z Białą i Roczmirową, Roztoka, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu.

Łużna, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicac;

Wieprz, w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie;

Skawce, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Wadowicach położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin, wyznaczony pierwszym edyktem z 5 czerwca 1884 l. 10413, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości, wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 25 sierpnia 1885 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 15 maja 1886 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 7 października 1885.

Konkursa.

L. 36 (120 3—3)

Sąd powiatowy w Ulanowie poszukuje dyetaryusza z szybkiem i czytelnem pismem za miesięczną płacę 20 złr.

Ulanów, dnia 3 stycznia 1886.

L. 803 (280 2—3)

W skutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 października 1885 l 17157 utworzone zostały nowe posady c k. notaryuszów z siedzibą w Bieczu i w Wadowicach.

Celem nadania tych posad ewentualnie innych w okręgu tutejszej Izby opróżnić się mogących c. k. Izba notaryalna ogłasza niniejszym konkurs.

Kandydaci o obydwie wyż wymienione posady ubiegający się, o każdą z tych posad oddzielne, dokumentami poparte podania do tutejszej c. k. Izby notaryalnej w sposób §. 11 u. n. wskazany, w przeciągu czterech tygodni licząc od ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ wnieść winni

C. k. Izba notaryalna

Kraków, dnia 10 stycznia 1886.

Upadłości.

Z. 59. (307)

Da im Konkurse des Bension Hollenberg nach Abhaltung der allgemeinen Liquidirungstagfahrt noch mehrere Ansprüche gegen die Konkursmasse angemeldet worden sind, so wird zur Liquidirung dieser Ansprüche hiermit eine besondere Tagfahrt auf den 27 Jänner 1886 um 10 Uhr Vormittags angeordnet.

Tarnopol, 16 November 1885.

L. 62428 [274 3—3]

C. k. sąd krajowy we Lwowie zatwierdza jednogłośnie dokonany przy terminie dnia 28 grudnia 1885. wybór adwokata Dr. Raresa, na zarządcę masy zaś adwokata Dr. Goldberga na tegoż zastępcę w masie konkursowej Izraela Bardasza kramarza towarów bławatnych we Lwowie.

Lwów 31 grudnia 1885.

L. 16. (275 3—3)

W wykonaniu uchwały c. k. sądu krajowego jako konkursowego z 5 grudnia 1885 l. 58224 podaję do powszechnej wiadomości, że ustanowione uchwałą z dnia 12 listopada 1885 l. 54659 termina w sprawie konkursowej Waleryanna Bystrzanowskiego zmienione zostają w ten sposób, że termin do wyboru zarządcy masy zastępcy i wydziału wierzycieli odbędzie się 26 stycznia 1886 zaś termin likwidacyjny 15 marca 1886 o 10 rano w biurze 2 sądu krajowego termin zaś do zgłoszeń wierzycieli upływa z dniem 15 lutego 1886.

Lwów, dnia 11 stycznia 1886.

C. k. radca sądu krajowego
dr. Szczurowski
jako komisarz konkursowy.

L. 5837. (246 3—3)

C. k. sąd obwodowy w sprawie konkursowej Alojzego Sladeczka z Białej potwierdza wybór p. adw. dr Rosnera na stałego zarządcę masy upadłości a kandydata adwokatury p. Bolesława Strzelbickiego na jego zastępcę.

Wadowice, dnia 19 grudnia 1885 r.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

L. 66 (302 1—3)

W zastosowaniu się do § 30 ust. 6 Repr. pow., Wydział powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że rachunki powiatowe za lata 1884 i 1885 oraz budżet powiatowy ułożony na rok 1886, od dnia dzisiejszego do 27 b. m. w sali posiedzeń Rady powiatowej, przez opodatkowanych przeglądane być mogą.

Z Wydziału Rady powiatowej
Mielec, dnia 12 stycznia 1886 r.

Obwieszczenie.

W oddziale zastawniczym ogólnego

rolniczo-kred. Zakładu

dla Galicyi i Bukowiny,

w domu własnym pod l 2. przy ulicy Ormiańskiej, odbędzie się dnia 3 lutego 1886 i w dniach następnych w czasie godzin urzędowych przed i popołudniowych

publiczna licytacya

zapadłych do wykupna po dzień 31 października 1885, a nie wykupionych zastawów, w szczególności:

klejnotów, korali, zegarów, obrazów, towarów łokciowych, przedmiotów do ubrania i pościeli i innych wyrobów.

Prolongaty i wykupna przyjmować się będzie aż do dnia licytacyi.

Za prolongaty, uskuteczn one w czasie licytacyi, nie przyjmuje Zakład odpowiedzialności. W końcu dodaje się, że przyjmowanie przedmiotów podlegających zepsuciu, przyjmowane nie będą.

Lwów, dnia 11 stycznia 1886.

[321 1—3] **Dyrekcya.**

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI
porcelany, szkła i towarów mieszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
Założony w roku 1845.

poleca:
Lampki z mosiężnemi łańcuszkami i haczykiem przed św. obrazy,
1 sztuka od 1 zł., 1 50 ct., 2 zł., 4 zł., 5 zł.
oraz do tychże LAMPEK **gnotki woskowe,** 1 pudełeczko 20 ct.
zwykłe gnotki 1 pudełeczko 6 centów.

Dr. Antoniego Bergera
nowy poradnik **w słabościach płciowych i skórnych** (dla obojga płci). 3cie wydanie. Do nabycia u autora za 1 złr., za zaliczką wraz z opak. 1 złr. 20 ct. **Także leczenie listownie** pod **dyskrecyą** oraz i **leki.**
Ord domowa od 3—5 po południu. Lwów ul. Karola Ludwika l. 7. (4 16 -?)

Dra. Jasińskiego
„OBRAZKI“
„ze świata chorób“
są do nabycia w księgarni p. Milikowskiego we Lwowie. Cena w miejscu 1 zł.
Próbka treści: O „kaszlu“ oskrzelowym i płucnym, o kąpielach „stalowych“, o „żętycy“, o homeopatyi „Mattejego“, o wadach zakładów wodoleczniczych, o leczeniu „dyfteryi“ i t. d. (106 35 -?)

¡Pod gwarancyą skutku i nieszkodliwości!
BERHARDYNA
najnowszy francuzki środek 8504 5-10
przeciw siwiźnie
składający się z pomady i likieru
Cena 2 zł. skład w aptece Ruckera we Lwowie.

Kucharz kawaler z ukończoną kilkuletnią praktyką, mogący się wykazać chlubnemi świadectwami poszukuje posady za miernem wynagrodzeniem. Łaskawe zgłoszenia uprasza się nadsełać pod lit. **J. Cr.** poste restante **Frysztak.** (250 2—2)

Nowo urządzony handel
HERBATY chińsko-rossyjskiej
Edmunda Riedla
l. 10 we LWOWIE, plac Maryacki l. 10.
poleca
zbioru majowego:

pół kilo	Congo	Nr.	1.	złr.	1.60
„ „	Souchong czarna	„	2.	„	2.—
„ „	Souchong czarna	„	3.	„	3.—
„ „	Kasjow	„	4.	„	4.—
„ „	Melange de Londres	„	5.	„	4.—
„ „	Pecco	„	6.	„	3.—
„ „	Karawanowa	„	7.	„	4.—
	„ najprzed.	„	8.	„	6.—
„ „	Gumpow perłowa	„	9.	„	3.—
	„ przednia	„	10.	„	4.—

Herbata Souchong czarna, zbiór majowy, w oryginalnych chińskich skrzyneczkach i ołowiu pakowana, złr. 3.75. Wysiewki herbaciane ¼ kilo złr. 1.30. Wysiewki herbaciane z najlepszych herbat pół kilo złr. 1.60.
Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą. Opakowie nic się nie liczy.
(4773)

Jan Ważny
we Lwowie
poleca P. T. publiczności swoją obficie w wina austryackie (oryginalnych flaszkach zaopatrzoną piwnicę z firmy Moritza Schreibera, właściciela winnic w Badenie pod Wiedniem po najprzystępniejszych cenach:

		złr.	ct.
1 fl.	Pfaffstätter (stołowe wino doskonałe)	—	75
½ „	„ „ „ „	—	45
1 „	Gumpoldskirchner	—	75
½ „	„	—	45
1 „	Vöslauer biały stołowy	—	75
½ „	„ „ „	—	45
1 „	„ Ausstich biały	—	85
½ „	„ „ „	—	50
1 „	„ „ czerwony	—	85
½ „	„ „ „	—	50
1 „	Badener Berg Eigenbau biały wyśmien.	1	—
½ „	„ „ „ „ „	—	55
1 „	„ „ „ czerwony „	1	
½ „	„ „ „ „ „	—	55
1 „	Schreiber Gabinet biały z roku 1868	1	40
½ „	„ „ „ „ „	—	75
1 „	„ „ czerwony „ „	1	40
½ „	„ „ „ „ „	—	75
1 „	Badener Berg Steinwein bardzo wyśm.	1	4
½ „	„ „ „ „ „	—	75

jakoteż wina beczkowe stołowe i lepsze z tejże firmy na miarę po najtańszych cenach.

Poleca oraz swój od dawna znany handel korzenny i delikatesów, win węgierskich, francuskich, hiszpańkich i innych austryackich i pokój do śniadań i kuchnię domową.

Poleca się pamięci z poważaniem
JAN WAŻNY
8285 przy ul. Czarnieckiego l. 2.

Dyplomowana śpiewaczka konserwatoryum drezdeńskiego, uczennica Lärygo i Procha w Wiedniu
Irena Lewicka
otworzyła koncesyonowaną
SZKOŁĘ SPIEWU SOLO
z przysposobieniem do koncertów i oper
Programu nauk dostać można w szkole **ulica Karmelicka l. 4** (za c. k. Namiestnictwem).

Konkurencya przeciw matactwu w wyrobach der na konie!
Istniejąca już od lat 87
8397 5—6
c. k. kraj. uprzyw.
FABRYKA KOCÓW I DER
przedt. Lichtenauera wdo. i synów
rozsyła przez swój skład wiedeński
DERY na KONIE
190 ctm. długie, 130 ctm. szerokie wyrób nie do zniszczenia, na ciemnem tle o jasnych brzegach od sztuki

1 zł. 60 ct.
wraz z opakowaniem.

Odbiorcom najmniej 10 sztuk 1 sztuka gratis lub opust **10 procent od ceny**

Przez fabrykacyę w wielkich ilościach i nadzwyczaj wielki odbyt, jesteśmy w **powyższe dery na konie w takiej wielkości i w takim gatunku sprzedaw niezwykle niskich cenach.** Setki pism dziękczynnych znachodzą się u nas do przejrzenia.

Przesyłka za pobraniem. Towar niekonweniujący przyjmuje napowrót bez przeszkody.

Na adres prosimy dokładnie zważać
Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage,
Wien, I. Rothenthurmstrasse 14

Przestroga!
Przestrzegamy każdego przed zakupnem towarów od firm które się obawiają podpisywać publicznie swe nazwisko i nasze anonsy bezprawnie naśladują.
!!Ostrożność pożądana!!

NOWOŚCI DO SPIEWU
wydane nakładem księgarni i składu nut
Ferdynanda HOESICK'A w Warszawie
Do nabycia we wszystkich składach muzycznych we Lwowie i na prowincyi.

RESZKE-ALBUM
Zbiór najulubieńszych śpiewów polskich i obcych z towarzyszeniem fortepianu.

Nr 1	Denza, Kochaj mnie	kop.	30
„ 2	Mililotti, Gwiazda	„	40
„ 3	Nieśmiała prośba przez G.	„	30
„ 4.	Patti, (Adelina) Tajemnicza nadzieja	„	40
„ 5.	Moniuszko, Skowronek	„	30
„ 6.	Kratzer, Naiwne dziewczę Mazurek	„	30
„ 7.	Baldelli, Przy pocałunkach	„	49
Nr. 8.	Blumenthal, Droga do nieba.	kop.	40
„ 9.	Palloni Smutna historya	„	40
„ 10.	Ruta. Nie pytaj mię!	„	40
„ 11.	Kratzer, Piosnka o piosence.	„	40
„ 12.	Rotoli, Pragnienie duszy	„	40
„ 13	Gastaldon, Donna Klara	„	40
„ 14.	Gastaldon Piosnka zakazana	„	40
„ 15.	Caraciolo, Serenada hiszpańska.	„	40
„ 16.	Denza, Oczy turkusowe	„	40

Repertuar pani Artôt.

Nr. 27.	Syrewicz, Sabaudczyk	kop.	4
„ 28.	Arnaud, Dzieje serca	„	20
„ 20	Campana, Wymówka	„	40

(7845 2 2)

Koncert w salonie.
Dueta salonowe na dwa głosy.

Nr. 15.	Manzochi, Rybacy	kop.	45
„ 15.	Rossini, Wyścigi na łodziach	„	40
„ 17.	Gabussi, Rybacy	„	4
„ 28	Nicola, Słówko	„	20

Chwała na wysokości
Zbiór muzyki kościelnej na śpiew z organem.

Nr. 57.	Moniuszki, Hymn o S-ym Stanisławie na 1 głos	kop.	50
„ 86.	Złotaszewski, Zdrowaś Marya na 4 głosy	kop.	20
„ 81	Pakulski, Veni creator na 4 głosy	„	20

Hurtowny skład WIN węgierskich
M. Kozłowskiego w Przemyślu.
(8007 8—8)

Zakupując osobiście od 20 lat w pierwszych magnackich winnicach jako też mając własną winnicę na Węgrzech polecam wina naturalne najzdrowsze i wyborne w smaku, w beczkach oryginalnych od 130 do 135 litrów.

Wina odstałego czystego bez lagru:
Beczka od złr. 50, 60, 70, 80, 100 do 400 złr.
Wina stołowe białe w butelkach:
Butelka od cnt. 40, 50, 60, 70, 80 i 1 złr.
Wina tokajskie stare wytrawne lub przysłodz.
Butelka od złr. 1.50, 2, 3, 4, 5, do 6 złr.
Esencya tokajska stara dla osób osłabionych lub rekonwalescentów:
Butelka złr. 3, 4, 6 do 10 złr.

Oprócz tego pakowane w paczkach:

12 butel.	wina białego Samorodner nr. 1	złr.	7.—
12 „	„ „ „ nr. 2	złr.	9.—
12 „	„ „ Hegyaljaera wyborn.	złr.	10.50
12 „	„ „ Książęcego	złr.	11.—
12 „	„ „ (Kiraly) królewskiego	złr.	12.50
12 „	„ czerwonego Szegszarder	złr.	7.—
12 „	„ „ Ofner Adelsberger	złr.	7.—
12 „	„ „ Budai jak Bordeaux	złr.	9.—
12 „	„ „ Egri (Erlauer)	złr.	10.—
12 „	„ „ Villanyer Cabinet	złr.	10.80
12 „	„ „ St. Julien francusk.	złr.	18.—
1 „	wódki Śliwowicy Syrm. starej	złr.	1.20
1 „	„ Starki przemyskiej	złr.	1.25

Arak i rum z Jamajki.
Cognac francuski.

Ekstrakt
zaszczytnie znanego
Olejku do usz
wynalazku c. k. sekundaryusza Dra Schifek, który wylecza każdy rodzaj **głuchoty** nie z urodzenia pochodzącej i bezzwłocznie usuwa **szum w uszach kłucie w uszach, cieczenie z usz** i t. p., nabyć można w prawdziwym gatunku z opisem używania po cenie **1 złr. 50 ct.** w aptece **Piotra Mikolascha we Lwowie.** 12933 8378 8-12

Antoni Halski
handel żelazny,
Lwów, plac Halicki licz. 1.
poleca swój wielki wybór

Łyżew „Halifaks“ polerowanych,	para	zł.	3.80
„ dtto. zwykłych, 1 sorta	„	zł.	2.60
„ dtto. „ 2 sorta	„	zł.	2.—
„ dtto. damskich z rowkami	„	zł.	2.50
„ „Armin“ polerowanych	„	zł.	4.—
„ całych żelaznych z paskami na przodzie, para		zł.	1.50
Paski tylne do wszystkich łyżew		zł.	—.35

Wszelkie przybory do robót piłeczkowych, forniery hyblowane jaworowe po zł 1.80 metr □, orzechowe, gruszkowe, mahoniowe, popielato bejcowane po zł. 2 20 (7715 17 24)

Słabość męzką
skutki szczególniej tajnych grzechów młodości oraz innych nadużyć niszczących zdrowie, jak pewno i trwale usunąć, poucza jedynie w licznych wydaniach rozpowszechniona już książka illustrowana:
Dra. Retau'a
Ochrona własna
Cena wydania polskiego: 1 złr.
Cena wydania niemieckiego: 2 złr.
Tysiące znalazło w niej objaśnienia swych cierpień, a za użyciem kuracyi w książce tej zaleconej, zupełną swą siłę męzką. Za nadesłaniem franko należytości; otrzyma się książkę w kopercie franko przez magazyn wydawnictwa R. F. Bierey w Lipsku (Verlags-Magazin Leipzig, Neumarkt 34.)
[148 2—12]

Jan Ihnatowicz
poleca
najprzedniejsze perfumy, wody toaletowe,
odszczególnione 6ma medalami zasługi i 2ma dyplomami uznania,
mianowicie:

Perfumy: jaśminowe, fiołkowa, różana, rezedowa, konwaliowa, Ylang-Ylang, Opopenax, Jockey Club, heliotropowa, Ess Bouquet, piżmowa, Millefleurs, i t. p. Flakoniki po 25, 40, 75 ct., 1 złr. 1 50 i t. d.

Perfumy królowej Marysienki. Flakon 2 złr.

Woda lwowska, powszechnie uznana i poszukiwana dla swego przyjemnego, orzeźwiającego i długotrwałego zapachu, do skrapiania sukien, chustek i rozpylania w salonie — Flakonik mniejszy 80 ct., większy 1 złr. 50 ct.

Woda warszawska, odznacza się nadzwyczaj przyjemnym kwiatowym zapachem. Flakonik mniejszy 95 ct., większy 1 złr. 80 ct.

Woda lewandowa podwójna i **woda lewandowo-ambrowa,** są powszechnie używane do rozpylania w salonach dla swojego przyjemnego, miłego i łagodnego zapachu. Flakon 50, 70, 90 ct., złr. 1.20.

Wody kolońskie w kilku odmianach i gatunkach, przednie i najprzedniejsze. Flakoniki po ct. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 złr., 1.50.

Nabyć można we Lwowie w sklepach własnych: ul. Kopernika l. 3, hotel Europejski i ulica Halicka róg Wałowej. W Krakowie Sukiennice l. 20. W Czerniowcach Rynek l. 2, — oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru Schlöglmühl